

Edini slovenski dnevnik
v Zedinjenih državah.
Velja za vse leto... \$3.00
Ima 10.000 naročnikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
in the United States.
Issued every day except
Sundays and Holidays.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

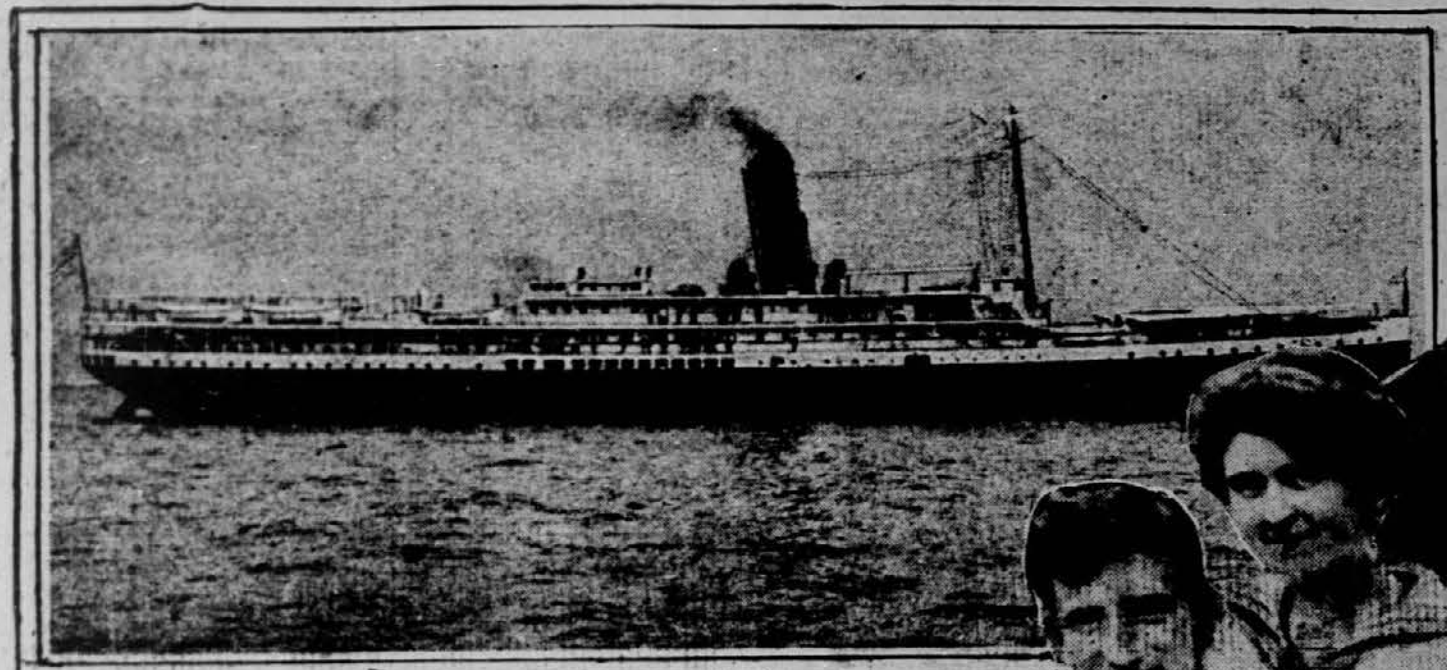
Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 28. — ŠTEV. 28.

NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 3, 1914. — TOREK, 3. FEBRUARJA, 1914.

VOLUME XXII — LETNIK XXII

THE MONROE

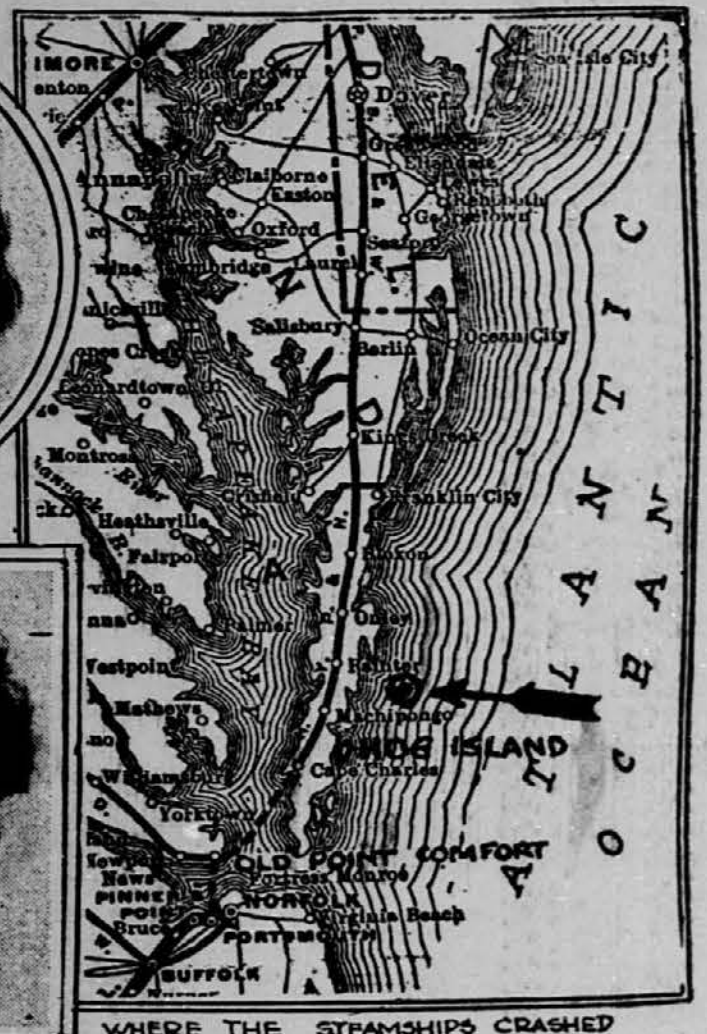
CAPTAIN E. E.
JOHNSON
OF THE
MONROE

MISS HILDA HAVILAND.

MISS SALLY MCCOMBS

WHERE THE STEAMSHIPS CRASHED

Nova določba za plovbo po morju.

Preiskavo o katastrofi parnika "Monroe" bo vodil prvi nadzor-
nik Uhler. 12-13 vozlov na uro.

KAPITAN BERRY.

Nesreča se ni mogla več prepre-
čiti. Izjave prič. Krivda pada na
kapitana Johnsona.

Washington, D. C., 2. febr. —
Ko sta poslala zvezna nadzornika
Tapley in Bray v trgovinski de-
partment poročilo o katastrofi
"Monroe", se je posvetoval tajnik
Redfield s podtajnikom Sweetom.
Sklenila sta sledeče.

Celo zadevo morata se enkrat
natančno preiskati glavni nadzor-
nik Uhler in navigacijski komisar
Tyler.

Kongres naj določi, s kakšno
hitrostjo smejo voziti parniki v
megli; kapitane, ki bi se ne poko-
rili tej določbi, se mora najstrož-
je kaznovati.

Nadzornika Tapley in Bray sta
dognala, da je vozil "Nantucket"

v oni usodni noči s hitrostjo
12-13 vozlov na uro, kar je vse-
kak preveč. Kapitan Berry se
bo moral v Philadelphiji zagovar-
jati pred sodiščem.

Nekatere priče so izpovedale,
da je kapitan Johnson malo
pred katastrofo rekel prvim
častnikom: — Danes je petek in
ura je ravno 12, najbolje je, če
zmanjšamo hitrost. — To se je
zgodilo. Rog je neprestano dajal
signale. Ko se je zadel "Nan-
tucket" v "Monroe", je Johnson
vzkliknil: — Moj Bog, izgubljeni
smo!

Norfolk, Va., 2. febr. — Osebe,
ki so se rešile s "Monroe", kar
najbolje obsojajo postopanje
kapitana Johnsona. Clarence
E. Davids je rekel: — Niti nog si
ni zmogel. Videl sem ga na "Nan-
tucket" v popolni uniformi. —
Davids je bil 35 minut v vodi,
preden so ga potegnili na "Nan-
tucket". Leonora Sonle se je iz-
razila: — Johnson ni čisto nič po-
magal pri rešitvi akcij. Ko sem
ga jaz videla, je bil toplo oble-
čen in popolnoma suh.

Rojalističen puč na Portugalskem.

Pariz, Francija, 2. febr. —
Glasom madridskega poročila je
bilo danes pričakovati rojalistič-
ne ustaje na Portugalskem. Vse-
tega je vladalo med portugalski-
mi prognanci v Vigo veliko raz-
burjenje.

Ogorčenje na Guadeloupu.

Basse Terre, Guadeloupe, 2.
febr. — Splošno ogorčenje proti
francoski vladi je nastalo danes
vслед prihoda 104 invalidnih vo-
jakov-incev, ki so bili pohabljeni
vслед zimske službe na Fran-
coskem. Kakih dvajset pa je pod-
leglo strogi klimi. Invalide bodo
poslali nazaj na otok Martinique,
kjer imajo domovinsko pravico.

Presenečena vlada.

Kongres je sprejel klavzulo k na-
selniški postavi, glasom koje se
izključuje Japonce.

Washington, D. C., 2. febr. —
Poslanska zbornica je danes pre-
križala načrte voditeljev demo-
kratične večine s tem, da je spre-
jela amendment k Burnett-Dil-
lingham naselniški postavi, gla-
som kojega se izključuje vse Azi-
jate od naseljenja v Združenih
državah. Vlada je prišla vsled
tega v zelo težaven položaj, ker
obstaja med njo in Japonsko po-
seben dogovor glede priseljeva-
nja Japoncev. Voditelji so nape-
li vse sile, da preprečijo sprejem
tega amandmanta pri jutrnjem
končnem glasovanju.

Kongresnik Burnett je izjavil,
da je predloga vsled te določbe
ogrožena, ker jo bo ali senat o-
vrgel ali pa bo predsednik izre-
kel svoj veto.

S 173 proti 120 je bil odklonjen
predlog kongresnika Goldfogle,
naj se iz naselniške predloge čr-
ta določbo glede nadzora pri-
seljencev.

\$100,000 razdeljenih med delavce.

Hershey, Pa., 2. febr. — Nov
načrt za razdelitev dobička je iz-
vedla danes Hershey tvornica za
čokolado s tem, da je razdelila
med vse uslužbence, zaposlene v
tvornici nad šest mesecev, prem-
ijo 20 odstotkov. Na ta način se
je razdelilo \$100,000.

Mlada dama oropana.

V New York bolnišnici leži v
kritičnem položaju mlada dama,
katero so večer napadli v hiši
štej. 124. zap. 21. cesta. Ko je
prišla njena gospodinja ob des-
tih zvečer v tretje nadstropje, jo
je videla, kako je padla vsa kr-
vava v veži na tla. — Pobili so
me in oropali! — je vzkliknila,
potem se pa ni več zavedla. Po-
licija zasleduje dva mlada mož-
ka, ki sta stanovala v hiši, toda
dosledaj je ostalo še vse poizve-
dovanje brez uspeha.

Dva nova konzularna uradnika.

Washington, D. C., 2. febr. —
Predsednik Wilson je poslal dan-
es senatu dvojce novih imenovanj
v potrditev. Jamesa C. McNally,
dosedanega konzula v Tsingtan,
za konzula v Nuernbergu, in
Stuarta K. Liptona, dosedanega
konzula v Kartchi, za generalne-
ga konzula v Guatemali.

Požar.

Kingston, N. Y., 2. febr. —
V cerkvi sv. Križa je danes iz-
bruhnil požar, katerega so s te-
žavo pogasili. Glavni oltar je pre-
cej poškodovan, nekaj dragocenih
slik je uničenih.

Francoski admiral umri.

Pariz, Francija, 2. febr. —
Danes je umrl v Nici 68-letni ad-
miral Germinet. Zadnji čas je bil
štabni šef francoske mornarice.

MR. AND MRS. THOMAS R.
HARRINGTON. BOTH SAVED
BUT MRS. HARRINGTON DIED OF
EXPOSURE.

THE NANTUCKET

Gorenja slika na levi nam kaže ponosrečeni parnik "Monroe". V sredi vidite kapitana E. E. John-
sona, in spodnja slika nam kaže parnik "Nantucket", ki je povzročil veliko katastrofo na morju.

Spopadi v Maroku.

Tetuan, Maroko, 2. febr. — U-
staška plemena Mavrov so bila
pretekli teden poražena pri Beni
Salem. Tudi na španski strani je
bilo zaznamovati težke izgube.
Padli so stiri častniki in 22 mož,
ranjenih pa je bilo preko sto vo-
jakov in častnikov. Bitka se je
pričela v zgodnji jutranji uri ter
je trajala celi dan. Mavri so bra-
nili svoje pozicije z veliko vstraj-
nostjo, a končno so se morali
vendar umakniti. Bojišče je po-
krito z mrtvci.

Zasluzena kazen.

Zdravnik dr. Nathaniel Scha-
piro iz Newarka, ki je bil prete-
kli teden spoznan krivim, da je
vsled kriminalne operacije pred
enim letom zakrivil smrt Miss
Rose Lebowitz, je bil večeraj po-
polnno obsojen na ne manj kot
pet let in ne več kot devet let
težke ječe.

Žrtov cestnih roparjev.

Včeraj zvečer so blizu Long Is-
land železniške postaje napadli
neznanci Gustava Walla, znanega
prodajalec cigar. Šel je čisto mir-
no po cesti, ko so kar naenkrat
stopili predenj trije mladi ljudje
in ga pozvali, da naj dvigne roke.
Ker je skušal pobegniti, ga je
eden izmed njih ustrelil v hrbet.
Strel je privabil na lice mesta več
ljudi, toda neznanci so medtem
že pobegnili. Wall je izpovedal,
da ni nobeden izmed njih star več
kot 25 let.

Obšutna kazen.

Tvrdo Armour & Co. je obso-
dil večeraj v New Yorku sodnik
Russell na 4500 kazni, ker so na-
šli v njenih skladiščih deset za-
bojev akvarijev jaje.

Razmere v Haiti.

Port-au-Prince, Haiti, 2. febr. —
Meščanski komitej za javno var-
nost je dostavil članom inozem-
skega diplomatskega zbora zahte-
vo, naj se odpokliče iz haitakega
glavnega mesta ameriške in nem-
ške mornariške vojske. Ta komi-
tej, ki se je sestel takoj po begu
predsednika Oreste, ki se nahaja
na nemški bojni ladji "Vineta",
povdarja v svojem protestu, da
vladava v mestu že dalj časa po-
poln mir in red ter da je vsled
tega povsem nepotrebno, da bi se
mudile v mestu inozemske čete.

Pristaniške oblasti so prepove-
dale izkrcanje 16 oddelčnih pro-
gnancev, ki so dospeli večeraj sem-
kaj na krovu nemškega parnika
"Sardinia".

Nemška križarka "Vineta" je
odplula danes od tu v Gonaives.

Vojaška godbena šola.

Washington, D. C., 2. febr. —
Newyorški senator O'Gorman je
vložil predloga, da naj se ustano-
vi vojaška godbena šola pod vod-
stvom enega poveljnika in enega
godbenega ravnatelja. V šolo naj
bi se sprejemali muzikalični mla-
deniči v starosti od 14 do 21 let.
Za časa neke dobe bi dobivali
prosto hrano, stanovanje in \$5
mesečno. Poslopje bi stalo 50,000,
instrumenti, knjige in drugo pa
150,000 dolarjev.

Pogreb žrtov rovaške katastrofe na Vestfalskem.

Dortmund, Vestfalsko, 2. febr.
Trupla 24 žrtve, ki so pretekli pe-
tek našle smrt povodom strašne
eksplozije, so poneli danes ob ve-
likanski vdeležbi k zadnjemu po-
ložitju v skupnem grobu. Večina
trupelj je bila tako razmesarjena,
da je bila vsaka identifikacija ne-
mogoča.

Naval na banko končan.

Naval na "Bank of Savings"
na 22. cesti in 4. Ave. v New
Yorku se je večeraj končal. Pred
vrati sta stala dva policista, ven-
dar pa nista imela ničesar opra-
viti. Uslužbenici, ki so bili v zad-
njih dneh tako zaposleni, tudi
večeraj niso imeli miru, kajti ve-
liko ljudi je prišlo nazaj, da vlo-
že zopet dvignjeni denar. Naval
je prihranil banki lepo svotico
obresti, katere bo izgubilo kakih
25,000 ulagateljev, ki so sklenili
svoje uložke.

Zdravljenje z radijem je bilo pre- povedano.

Baltimore, Md., 2. febr. — Kon-
gresnik Robert G. Bremner, kate-
rega je skušal dr. Kelly ozdraviti
z radijem, visi sedaj med življe-
njem in smrtjo. Njegove sorodni-
ke so obvestili, da mu je usojenih
le še par dni ali ur življenja.

Inozemsko meso.

Seattle, Wash., 2. febr. — Danes
sta dospela semkaj na angleškem
parniku "Waimanto" dva mili-
jona funtov zmaznjene goveje-
ga in koštrunovega mesa. To je
prva sliha pošiljatev iz Avstra-
lije. Nadaljne pošiljatve bodo sle-
dile.

Antracit v državi Maine.

Bath, Me., 2. febr. — Ob priliki
nekih razstrelitev so našli dan-
es delavci v Popham Beach na
žilo izvrstnega antracita, ki se
razteza od morja v deželo. Že ve-
liko let se je opažalo, da meče
morje semtertja na breg kose pre-
moga.

Mrzlo vreme.

Če stokratni koledar ne laže bo-
mo imeli še kakih šest tednov
prav hudo zimo. Zadnji čas pri-
hajajo iz vseh krajev dežele po-
ročila o lepem vremenu.

Priprave Ville.

Skrbne in obširne priprave za-
vlačujejo naskok ustave na me-
sto Torreón.

El Paso, Tex., 2. febr. — Pan-
cho Villa zapusti danes zvečer ali
pa v torek jutraj Juarez ter se
vrne v Chihuahua, kjer bo izpo-
polnil odposiljatev svojega voja-
štva proti jugu za naskok na me-
sto Torreón. "Za napad bo pri-
pravljenih osem do deset tisoč
mož, ki so vsi pripravljeni na boj,
česar se pa ne more trditi o so-
vražniku, že z ozirom na Ojina
go ne", je rekel danes Villa. V
celoti pa bo imel na razpolago 15
do 20 tisoč mož. V Juarezu se je
danes zagnalo, da je opustil ge-
neral Cafranza, vodja ustaje v
Sonori, svoje potovanje v svrhu
zdrženja z Villom. Vrnil se je v
Cananeo ter bo od tam z avtom-
bilom odpotoval v Juarez in nato
v Chihuahua kjer se bo prijavil
načelniku konstitucionalne vla-
de. Njegov vojni minister, gene-
ral Angeles odide k Villi kot vo-
jaški svetovalec, kakor hitro se
vname bitka pri Torreónu.

Antitrustna resolucija.

Washington, D. C., 2. febr. —
Senat je danes sprejel resolucijo
senatorja iz Oregona, ki zahteva
da naj se uvede preiskava proti
jeklarskemu trstu.

Novi rekord.

V navzočnosti tisoč gledalcev
je delal večeraj 24-letni zrakoplo-
vec Charles O. Niels na polju pri
Hempstead Plains naravnost v ra-
tolomne vaje. S svojim zrakoplo-
vom se je vzdignil 6000 čevljev
visoko v zrak, nato je letel pol-
milje posev proti zemlji. V pre-
cejšnji višini je ustavil motor in
začel padati z glavo naprej. Pre-
plašeni gledalci so začeli kričati
toda zrakoplovec je 200 čevljev
nad njimi postavil zrakoplov v
normalno lego in pristal v dveh
ostrih, krasnih lokih na zemljo.
Niels bo svoje poskuse v nekaj
dneh ponovil.

Wilson in sufragetke.

Washington, D. C., 2. febr. —
Pred Belo hišo je prišlo danes ka-
kih 500 delavk, ki so zahtevale
od predsednika, da naj se zava-
ma za žensko volilno pravico.
Wilson je odvrnil deputaciji, da
ne more ničesar storiti po svoji
volji, ker se mora ravnati po na-
vodilih stranke. Razočarane žen-
ske so imele pri kongresu boljši
uspeh. Demokratična večina bo
na njihovo prošnjo sestavila po-
sodni odbor, ki se bo zavzel za
njihovo zadevo.

Vesel dogodek v Elizejski palači.

Sufragetke kritizirajo knezoško-
fa. Korvetni kapitan obdošen ve-
leizdaje.

PO § 14.

Vsled obstrukcije Čehov se je
končalo državnozbornsko zaseda-
nje. Proračunski provizorij.

Pariz, Francija, 2. febr. — Od-
kar se je ustanovila tretja repu-
blika, ni vladalo v Elizejski pa-
lači tako veselje, kot sedaj. Danes
se je doznalo, da bo dobil pre-
sednik Poincaré potomec. Poincaré
je star 50, njegova soproga pa
46 let. Zakon je bil dosedaj brez
otrok.

London, Anglija, 2. febr. —
Voditeljica sufragetk Mrs. Dacre-
Fox, ki je bila zadnji teden s svo-
jimi tovarišicami v avdenci pri
canterburyškem knezoškofu, je
jako nezadovoljna s svojim uspe-
hom. Rekla je, da ne bo nič prida
napravil za ženske, njegovega ka-
land pa je označila kot "žalost-
nega tresočega se možička".

Berolin, Nemčija, 2. febr. —
Danes se je vršila tajna obravna-
va proti baronu pl. Golzu, prej-
šnemu korvetnemu kapitanu, ki
je obdošen veleizdaje. Kot se ču-
je, je prodajal vojaške načrte tu-
jim državam. Kot priče nastopa-
jo mornariški častniki.

Dunaj, Avstrija, 2. febr. — Na
podlagi paragrafa 14, s pomočjo
kojega se sedaj v Avstriji vlada,
je bil danes uradno proglašen
proračunski provizorij.

Kot je znano, je vlada zaradi ob-
strukcij Čehov razpustila državni
zbor.

London, Anglija, 2. febr. —
V okraju Hereford so danes za-
stavljali učitelji ljudskih šol. Od
120 šol jih je 80 zaprtih. Učitelji
pravijo, da bodo toliko časa štraj-
kali, dokler jim vlada ne zviša
plače od \$450 na \$500.

Bourges, Francija, 2. febr. —
Dva poročnika od 21. artiljerijske-
ga polka sta se vzdignila z bipla-
nom v zrak. V višini 300 čevljev je
motor odpovedal, in oba sta pad-
la na tla. Bila sta na mestu mr-
tva.

Pogajanja med Srbijo in Turčijo.

Carigrad, Turčija, 2. febr. —
Pogajanja med Srbijo in Turči-
jo, ki niso imela nobenega uspe-
ha, so sedaj končana. Srbski de-
legat Pavlović se je vrnil nazaj
v Belgrad.

"GLAS NARODA"

(Slovene Daily.)
Owned and published by the
Slovene Publishing Co.
(a corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANCO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
addresses of above officers:
82 Cortlandt Street, Borough of Man-
hattan, New York City, N. Y.

Ze celo leto velja za Ameriko in
Canada \$3.00
" pol leta 1.50
" leto na mesto New York 4.00
" pol leta na mesto New York 2.00
" leto na vse leto 4.50
" " pol leta 2.50
" " " " 1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan
izvenredno nedeljo in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
(Printed every day except Sundays and
Holidays.)
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on application.

Dopisi brez podpisa in oznake se ne
prihajajo.

Denar naj se blagovito pošlje po
Money Order.

Pri spremembi kraja naročnikov pro-
simo, da se nam tudi preloži
bivalne naznaki, da hitreje
najdemo naslovnik.

Diplom in političnih naredite ta
naslov:

"GLAS NARODA"
82 Cortlandt St., New York City.
Telefon 4687 Cortlandt.

AMERICAN ASSOCIATION
MEMBERSHIP LABEL
FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPER

Ogrožena svoboda.

Ako obžaluje tako splošno znan
in spoštovan Amerikanez konec
svoje slavne kariere kot prvi so-
dnik prve države, da nazadnje o-
seba svoboda, potem je izjava
tega moža v resnici nekaj klic k
orožju. Ako govori Edgar Cullen,
eden najznamenitejših juristov,
kojega imena ni šele treba razla-
gati milijonom Amerikancev, o
tem predmetu najznamenitejšem
juristu države New York, po-
tem ima tak govor večjo vrednost
kot pa desetisoč resolucij in pe-
ticij, ki najdejo v najugodnejšem
slučaju pot, katero najdejo skoro
vse slične peticije v Washing-
tonu.

Edgar Cullen ne razume pod
"osebno svobodo" le — piva in
pivske svobode. Njemu je ta po-
jem veliko več — toliko več, da
bo vzbudil resničen boj, ki bo ne-
kaj pomenil. Pod to besedo raz-
ume vse, s čemur se greši proti
duhu svobodomiselni institucij,
vse, kar bi se lahko postavilo na
stran aferi v Zabernu in Alzaciji.
Njemu je kršenje osebne svobo-
de ne le naskok proti nemoten-
mu, celo zmernemu uživanju o-
pojnih pijač, na zavzemanje toba-
ka te ali one vrste, naskok na
prestost, da se sme nedeljo upo-
rabiti po lastni volji, seveda z o-
mejenjem, da se respektira pra-
vice soljudi.

Cullen in z njim stotisočeri, ka-
terih bi ne bilo mogoče pridobiti
za boj za edino pivsko prostost,
vidijo nazadovanje osebne svobo-
de v vsaki obliki postav, ki ho-
čejo predpisovati mirnim, prid-
nim in poštenim ljudem, kaj naj
nosijo, kaj naj čitajo in kako naj
se obnašajo. Boj proti hinavstvu
in anglikanski ozkosrčnosti, proti
fanatizmu in naj so pivski fanati-
ki ali pa verski ali plemenski,
naj so petolizeci kapitala, ki takoj
vpijejo in kličejo na pomoč vo-
jaške postave in obsedno stanje,
kakor hitro se prične delavci bo-
riti za svoje pravice, vse to je
njihov boj — in nič manj kot pa
boj proti prohibiciji.

Cullen govori v imenu milio-
nov, ki protestirajo proti temu,
da se v mirnem času pri vsaki
stavki takoj proglasi vojno pra-
vo, da pusti — kot naprimer v
Oregonu — stenografija gover-
nerja s pomočjo vojnega prava
zapreti saloone, da se v West Vir-
giniji in v Michiganu na podlagi
vojaških postav zatira rudarje, ki
se bore proti tiranskim korporaci-
jama. Cullen govori v imenu o-
nih, ki vidijo v nativističnem na-
sebnem zakonu vsaj toliko škod-
no za osebno svobodo, kot v slu-
čaju, da se kuje zakone, ki imajo
namen omejiti zavzemanje opojnih
pijač.

In le boji, ki upošteva in zdru-
žuje v sebi vse te elemente, ki ne
ostane le pri napadih na prostost
pijač, ki se ne bori le z resoluci-
jami in peticijami, nam more za-
trajno zopet vrniti svobodo, ki je
ogrožena v tej deželi na tisočere
učinke. Vse drugo ni vredno

ni piskavega oreha. Služi le po-
veličevanju častilakomnih ljudi v
kongresu in zunaj njega.

Dopisi.

South Chicago, Ill. — V tej ve-
liki naselbini je kakih 135 sloven-
skih družin in približno 150 sam-
cev, med katerimi sem slučajno
tudi jaz. Z delavskimi razmerami
se ne moremo kaj posebno pohva-
liti, kajti brezposelnih kar mrgo-
li. Tovarne le bolj ponamem ob-
ratujejo, zato pa tudi rojakom ne
svetujemo sem hoditi. Ko bo kaj
boljše, bom že sporočil. Vreme
imašno lepo; mraza ni, snega smo
pa le toliko dobili, da vemo, kak-
šen je. Zjutraj je padel, večer je
pa je izginil. Upam, da nobeden
ne žaluje po njem. Slovenski
fantje smo priredili 4. jan. ples,
kateri se je prav dobro obnesel.
Čisti dobiček, ki je znašal nekaj
preko \$300, smo namenili sloven-
ski cerkvi sv. Jurja. To je lep do-
kaz, da se z združenimi močmi
lahko vse doseže. — Rojaki, pri-
stopajte k društvom, ker nikdo
ne ve, kaj ga čaka. Dekleta naj
le pridejo sem, ker tukaj je fan-
tov na izbero. Pozdravi! — L. V.

Milwaukee, Wis. — Kakor hi-
tro je nastopila zima, je žnjo vred
prišla kakor po navadi tudi brez-
poselnost. Iz vseh krajev se poro-
ča o bedi in pomanjkanju dela;
tudi pri nas nismo nič na bolj-
šem, ker imamo dovolj takozva-
nih prisljnih praznikov in ob-
enem priliko, da se pritožujemo
drug proti drugemu. Gotovo je
marsikomu znano, da trije vsled
tega tudi naše podpornice organi-
zacije in krajevna društva. Tu-
kašnji usnjarski magatje, ka-
kor je naprimer P. & V. Leather
Co., kjer je zaposlenih največ
Slovencev, so si izmislili nov mu-
čilni načrt, po katerem izkorišča-
je svoje delavce. Vsak delavec,
zaposlen pri omenjeni tvrdki, se
mora podvreči zdravniški pre-
iskavi in kar v tovarni stopiti v
Adamovi obleki pred zdravnikom.
Ako ga zdravnik obsodi, da je
bolan, se mora hočes nočes brez
pardona podvreči operaciji ali pa
izgubiti delo. S tem so seveda tudi
zelo prizadeta tujakšnja podpo-
rna društva, oziroma njih blagaj-
ne. Drugače se pa društva vnapre-
pripravljajo za konvencijo K. S. K.
J., katera se prične dne 15. av-
gusta t. l. v Milwaukee. Društvi
sv. Janeza Ev. št. 65 in sv. Jože-
fa št. 103 K. S. K. J. sta že mese-
ca oktobra m. l. sklicala skupno
sejo, katere so se člani udeležili
v polnem številu. Precej obširna
dvorana je bila polna do zadnje-
ga kotička; prišlo je do živahnih
debat in se rešilo več važnih točk.
Končeno se je volil takozvani pri-
pravljalni odbor, kateri ima na-
logo skrbeti za vse, kar se bo po-
trebovalo za to konvencijo. Koli-
kor mi je znano, so se že v svr-
ho naprosila pevsko društvo, dra-
matično društvo in tamburaški
zbor "Adrija". Preskrbljena je
velika in krasna dvorana South
Side Turn Hall, katero smo imeli
čast pokazati glavnemu predse-
dniku K. S. K. J. Pavlu Schneller-
ju, kateri nas je na poti iz Jolie-
ta počastil s svojim obiskom, na-
kar je se 22. jan. odpeljal proti
Calumetu. Zadaje dni sta nas tu-
di obiskala rojaka Fran Pitkov-
šek iz Waukegana, Ill., in Fran
Završnik, trgovca z železno vodo
od Slovenian Liquor Co. iz Jo-
lieta, Ill. Iskren pozdrav vsem
rojakom po širni Ameriki, posebno
pa članom in članicam K. S. K.
Jednote. — F. F.

Bowie, Colo. — Tukaj v tej ma-
li naselbini je samo par sloven-
skih družin in nekaj samcev. Ka-
ke štiri mesece se je še precej do-
bro delalo, toda sedaj delamo sa-
mo po tri dni na teden. Rojakom
ne svetujemo sem hoditi, ker se
delo težko dobi. Pozdrav Sloven-
cem po širni Ameriki. — Louis
Prelovšek.

Jurkica Agičeva.

— Povest. —

Spisal Ksaver Šandor-Gjalski.

— VII. —

V Zakanju so izstopili. Med-
tem ko je Radmanovič pomogel
Jurkici, da je stopila z vagona,
abraha sva Glavarevič in Smilja-
nič njene stvari, da jih poneso.
Tudi Hanibal je Smiljanicu od-
vzel eden omot ter ga nesel. Glav-
arevič je povprašal Jurkico, da-
li si je oskrbela prenočišče. Ona
trdoš je pomislila na njeno očjo,
ni ona sama. Osupnila je. Smilja-

nič jo je povabil v gostilno, a ona
ni hotela nikakor. Glavarevič pa
je bil dokazoval, da mora vstopi-
piti, ako sploh hoče dobiti sobo.
To jo je preprečilo. Vstopila je
torej z vsemi tremi v restavraci-
jo. Ali, četudi je Glavarevič takoj
vprašal za sobo, odgovorili so mu,
da ni nič druge več na razpolago.
Smiljanici, ki si jo je bil naročil
že v Križevcih, je ponudil sedaj
svojo Jurkici.

— A vi? Nikakor ne, gospod.
Ta žrtva bi vas preveč izmučila.
— Poslušajte se, gospica! Pomi-
slite, da druge sobe ni!

— Resnično, gospod sodnik, za
vas bo težko, ko nimate prenoči-
šča. A temu lahko pomoremo. Jaz
imam zagotovljeno sobo že od
včeraj sem. Ako odpotujem na
Dunaj, je ne potrebujem, ako pa
ostanem, lahka ta stvar zame. Go-
spica se poslušajte moje sobe, a vi
obdržite svojo.

Radmanovič je te besede izre-
kel tako odločno, da se mu niče
ni protivil, Jurkica se mu je sa-
mo enostavno zahvalila.

Vlak Osijek-Dunaj je dospel, a
gospo Radmanovičevno ni bilo. Ha-
nibal torej ni trebalo potovati
dalje. Deset minut le je čakal
vlak, zato pa je Glavarevič zasel
bližnjo stolicu ter naročil večer-
jo, s katero so mu postregli takoj.
Radmanovič pa je naročil postre-
šek, da spravi Jurkicične stvari
v sobo. Do tedaj je stala ona v ko-
tu pri vratih. Glavarevič pa se je
spomnil nečesa, pustil jed ter pri-
stopil k njej.

— Gospica, skoraj bi bil poza-
bil. V Pazarineh ste vi gotovo
nepoznani, a lepa misel mi je pri-
šla. Svoji sestrini Irmi brzojav-
vam, da vas vzame na hrano in
stanovanje. Vrlo dobro se vam bo
godilo tam.

— Ne dvomim, ali — ne bom li
nadležna!

— Nikakor ne! Imate vam je
veselo dekle, vedno vedre duše,
veselilo jo bo. Takoj jej brzoja-
vam! — Ne čakajte Jurkicičnega
odgovora, odhitel je ven, a vrnil
se malo zatem ter javil, da je u-
redil vse.

A predno se je imel oditi vlak,
se je Jurkica poslovila od družbe
ter se odpravila v svojo sobo.

Glavarevič je radostno gledal
za njo.

— Da nisem tak, kakor sem.
Bog mi je priča — zaljubljen bi se
vanjo! Skoraj da nisem videl še
tako dovršenega bitja! — Ah,
vsa je lepa!

Ne Radmanovič, ne Smiljanic
nista opomnila ničesar, naspro-
tno, molčala sta tudi potem, ko je
Glavarevič ponovno začel hvaliti
lepotu Jurkicično. Hanibal je zgr-
bančil čelo, a doktor je brbljal
dalje veselo in lahkomiselno, ka-
kor navadno; Smiljanic pa, ki mu
je blede obraz zardel z dvonajsto
rdečico, je sedel tiho, zatopljen,
kakor v sanjah. Vratar je pre-
trgal Glavareviču govor ter javil,
da peštanski in dunajski vlak od-
hajata. Vsi trije so se dvignili.
Smiljanic si ni upal na plano zbog
hladnega, nočnega zraka; zato se
je v dvorani poslovil od prijate-
lja. Radmanovič pa ga je spremlj-
val do vlaka. A ko se je slednji po-
vrnil v restavracijo, našel je na
Smiljanici, ki se je prekal s so-
barico. Sobe zanj ni bilo.

— Pa ste mi rekli, da je! — se
je togotil pristav.

— Mislila sem, da kakor je go-
spod dospel z milostivim gospo-
dom, da bosta skupno spala v isti
sobi; dve postelji sta tam, gospod
pa je dobrohotno odstopil sobo
nekaj dami, — tako torej nimamo
prostora za vas.

— Na — vse sem pokvaril jaz!
se je vmešal Radmanovič. — Sod-
nik, ne srdite se! Zastonj nisem
lovce. Tudi midva se nastaniva.
Predvsem pa bova večerjala.

Smiljanic se je držal nekoliko
časa še kislega obraza, ali Hani-
bal ga je s svojim lepim, vplud-
nim in zanimivim pripovedova-
njem takoj pripravil, da je poza-
bil naročene sobe in vseh nepri-
lik ter poslušal samo njega. Hani-
bal je naročil steklenico tokajca
ter poprosil Smiljanici, da mu bo
za ta večer gost.

— Tako in tako! Brez moje
pomoči neocaj tak ne boste po-
čivali! — se mu je posmehal Hani-
bal zvito.

Dolgo sta se še razgovarjala.
Radmanovič so se Smiljanic
nazorji omilili in pa tihi nežni na-
čin, kakor jih je razvijal. Ugajalo
mu je posebno, ko mu je Smilja-
nič izpovedal povsem odkrito, da
je v marsičem nasprotnik slaven-
skega plemstva in veleposresta
ki je na veliko škodo ljudstva iz-
vedlo segregacijo in komasacijo.
— Tudi v moji vasi je bilo sko-
raj turškega naselja! — je dodal
žalostno pristav. A povedal ni,

da so mu ob priliki te oddaje po-
tom rubeža ubili očeta, čislanskega
kmeta, tedaj tudi vaškega stare-
šino. Hanibal je odkrito priznal,
da postopanje večine plemstva in
veleposresta ni bilo tako, kakor
je zahtevala korist ljudstva. Smi-
ljanic je izprevidel, da mu Hani-
bal govori iz polnega prepriča-
nja, ker, četudi se je šele danes
spoznal z njim, vendar mu je bilo
znano že od prej, da Radmanovič
či so se bili pogodili s svojimi
kmeti ter da je Hanibal velik pri-
jatelj svojim ljudem. V področju
svojega velikega posestva je se-
zidal na lastne stroške najmanje
deset ljudsko-šolskih poslopj.
Govorila sta tudi o svoji sopotni-
ci. Hanibal je odkrito priznal, da
se skoraj ni še sestal s tako de-
vojko. Hvalil je lepoto in mikav-
nost Jurkicično.

— A kaže, da je vrlo dostojna,
je pridodal Smiljanic.

— Kaj pak, da je! — ga je za-
vrnil Hanibal živo. Kakor vse do-
bre in plemenite duše, je imel o
ženskem spolu na sploh le dobro
mnenje ter ni trpel, da bi se ka-
tero osumljalo že v naprej. "Oni,
ki misli, da so vse hudobne in sla-
be, verujte mi, ni pridobil še ni-
čedne", tako je trdil on. A pri
tem ga je presnila nekaka boja-
zen za Jurkico. Pomislil je na na-
pade in sumničnjenja ljudi, s ka-
terimi ljudje preganjajo take re-
vne mladenke, ki jih življenje sili
da daleč od doma žive same med
svetom.

Okolu polnoči sta Radmanovič
in Smiljanic vstala, da si poiskata
prenočišča. Smiljanic je bil plah
človek. Za ves svet ne bi se obr-
nil do kakega človeka s prošnjo
za uslugo. Nekdaj je na Dunaju
skozi svo noč rajši blodil po naj-
oddaljenih ulicah mesta, nego da
bi zaprosil koga, da mu pokaže,
v katero smer mu je iti. Znal je
predobro, da je to neumno, celo
smšno, a pri vsem tem si je mi-
slil da ne more ravnati drugače.
Da bi se izpostavil nevarnosti, da
mu kedo odbije prošnjo, ali da ga
nevljudno zavrne, ta misel mu je
bila strašna. Zato se je vedno ko-
likor mogoče izogibal ljudi. Ta-
krat pa celo ne bi bil našel pre-
nočišča in raje bi bil prebil vso
noč bodi tudi pod milim nebom.

Drugačen je bil Hanibal. Priro-
jena mu zavest, zatem ona brez-
obzirnost in zaničevanje, s kate-
rim se kažejo ljudje njegove dru-
ge nasproti vsemu svetu, vse to
ga je varovalo, da ni nastopal
plaho. Poleg tega pa odločnost in
spretnost, lastnosti praktičnega
moža, naposled izkušnja in doživ-
ljaji vsakovrstnega značaja, vse
to ga je okrepilo v odločnosti,
da je bil takoj na jasnem, kako
in kje se pride do prenočišča.

Sporazumel se je še na peronu
s svojim slugo, ki ga je srečal, za-
tem zavlil v pisarno postaje, a ko
je izšel, čakala je že oseba nanj
ter spremila njega in Smiljanica
k vagonu, ki se je nahajal na po-
staji. Bil je to voz prevega razre-
da in s pravo naslado sta legla
oba potnika k počitku.

Tekom noči se je vreme spre-
menilo. Ko se je zjutraj Hanibal
prebudit, bil je dež ter pihal mo-
čan veter od vzhoda.

— Imate-li dober voz, gospod
sodnik? Vreme je strašno nepri-
jetno.

— Ne znam, s kakim pričaka-
jo. — Včeraj takoj saporica kakor
poleti — a danes tako vreme.

Jurkica sta dobila že v kavar-
ni. Hanibal je vprašal tudi njo,
kak voz si je oskrbela. Ko je čul,
da sploh ni naročila voza, se je
zasmejal ter rekel obenem, da bo
brzojavil v Pazarinec, naj jo z
njegovo kočijo čakajo na Dravi.
Do Vilanja ne bi dospela začas-
no. "Škoda, da se nisimo včeraj
domislili tega. Takoj brzoja-
vim!" Ne čakaje odgovora ne od
Jurkice, ne od Smiljanice, je po-
letel ven in ukrenil, kakor je iz-
javil. Ker je imel odpotovati z
vlakom kaposvarskim, a ta je bil
prvi, ki je odhajal, se je poslovil
tako po povratku iz brzojavne
pisarne ter jima priobčil vsebino
brzojavke. Jurkica se mu je ho-
tela še posebno zahvaliti; a že pr-
vo besedo je bil on prekinil, zago-
tovljajoč, kako je ves srečen, da
je vsaj vstop v novo življenje
pripravi čim manj grenek. "Na-
posled — jaz sam sem Pazarinec
in to mi je v dolžnost nasproti
vam", je dovršil z vpludnim po-
klonom.

Ko se je Radmanovič oddaljil,
bilo je Jurkici, kakor da je izgu-
bila katerega starih znancev. Dol-
go se, dolgo, tudi tedaj že, ko se
je z vlakom peljala dalje, mislila
je nanj. Povsem blažena in sre-
na si je ponavljala pri sebi: "No,
saj vendar ni tako trda med tujci.
Povedal je dobiti dobrih denj",
mislila si je in v duhu so se jej

vrstile najnečnejše podrobnosti
izza Hanibalove družbe. Skoraj
vsaka beseda, vsaka kretnja, vse,
vse je bilo ostalo globoko vtisnje-
no. Pa ponavljaje si v duhu, ni za-
hup jej ni prišlo na um: kak vtis
pa sem jaz napravila nanj? Po
njegovem položaju, njegovem ro-
du in v vsem bil je v njeni
skromnosti tako vzvišen, da si ni
mogla dovoliti tega vprašanja.
Ugajala sta jej tudi Glavarevič
in Smiljanic, a prvi se je je do-
zdeval nekam otročji, a za Smi-
ljanica se je vpraševala, čemu je
tako otožen. — Prispevabljaje ja
nehote z Radmanovičem, morala
je dati prevestvo slednjemu.

"Pa zakaj ni pristav vstopil v
isti voz kakor jaz?" se je vpra-
šala. Niti ni znala, v kateri je
vstopil, ker v razburjenosti ni
pazila, kam je bil Smiljanic od-
šel. A odkritosrečni, kakor je bila,
bilo jej je še bolj, da se je našla
samo. Čutila je potrebo, da se uda
lastnim mislim. A tuji, dolgočasni
svet s svojimi daljnimi planjavami,
po katerih so se razprostirali
nedosetni pašniki ali pa velike
njive s še stoječimi, suhimi stebli
turšice, ni je odvrnil od misli, ki
jo je zablajala v domišljijo, domi-
šljijo tako sladko in milo, da so
se jej lepe oči vtople v daljino,
daljino daljavo, a na dražestnih
ustneah jej je zaigral blažen, sre-
čen nasmehek.

**Poziv vlagateljem "Glav-
ne posojilnice" v Ljub-
ljani.**

Ker smo mnenja, da vam za-
lostni položaj "Glavne posojilni-
ce" ni doela znan, vam v nasto-
pem podajamo nekaj pojensil.

Člani, kateri so poloma tega
zavoda popolnoma nedolžni, po-
nudi: da plačajo upnikom 30
odstotkov njihov likvidnih terjatev
do 1. julija 1914 pod pogojem, da
se isti odpovedo paralelni eksekuci-
ji nasproti članom, ostane jim
pa vsa pravica nasproti konkurz-
ni masi.

Dr. Josip C. Oblak, kot upravi-
telj konkurzne mase, je izplačal
tekem meseca novembra 1913 na
račun glavnice 10 odstotkov, upa-
nje je, da bodo prejeli vlagatelji,
ko se vse zadružno, premoženje
realizira, še 10 odstotkov, mogoče
tudi več iz konkurzne mase.

Podpisani odbor se obvezuje
imenom zadružnikov plačati do
1. julija 1914 pod zgoraj navede-
nim pogojem na to vlogo 30 o-
dstotkov iz denarjev, ki jih bo
prejel od članov, ki so podpisali
tozadevne izjave. Dogovorila z za-
družniki si bo pa moral likvida-
cijski odbor zagotoviti premože-
nje teh in lahko se zgodi, da ne
bode ono, dasi malo število vla-
gateljev, ki po svoji neprevidno-
sti neče pristopiti k poravnavi,
dobilo niti teh poručenih 30 o-
dstotkov. Posebno bodo prizadeti
lastniki manjših vlog, ker se jim
ne bo izplačalo preganjati ne-
dolžne člane. Od članov, kateri
imajo kaj premoženja, ne bodo
dobili ničesar, ker bodo ti že za-
ručljeni od podpisane odbora,
v korist onim upnikom, ki bodo
pristopili poravnavi.

1794 Kobe Janez.
2045 Ambrožič Matija.
2441 Barbič Franc.
2612 Rački Math.
2757 Maček Ivana.
2838 Repovž Anton.
2853 Stubar John.
2986 Spenko Frank.
3007 Skopec Josip.
3030 Žele Josip.
3192 Kalan Frank.
3286 Žele Frank.
3747 Čudvat John.
3755 Resman Peter.
3774 Pisanski Alois.
3959 Grebene Josip.
1912 Lomšek Matevž.
2254 Bokal Frank.
2390 " "
3234 " "
3714 " "
3897 " "
2404 Mesec John.
3138 Kovačič Anton.
4167 Vihar Franc.
2561 Vrtiz Ernestina.
1455 Goršič Franc.
1708 " "
3535 " "
3536 " "

Likvidacijski odbor
"Gl. Poa." v Ljubljani.

Tozadevne formulacije za izjave
je dobiti pri likvidacijskem odbo-
ru "Glavne Posojilnice" v Ljub-
ljani. Na željo pa jih preskrbi tu-
di naša tvrdka ter jih pošlje do-
tlačnim v podpis.
Frank Saksar,
82 Cortlandt St., New York City.

Naslednik kardinala Rampolle.
Rim, Italija, 2. febr. — Na žel-
jo papeža je postal državni taj-
nik Merry del Val naslednik
pokojnega kardinala Rampolle.
Državni tajnik je sedaj dekan
cerkve sv. Petra in veliki prior
reda "Jeruzalemski Vitez".

DAROVI.
Za Slovensko Zavetišče:
Clarksburg, W. Va.: Ignac Se-
daj \$1.00.
Denar sprejeli in odposlali na
pristožno mesto.

Uredništvo.

**500 Išče se 500
SLOVENCEV**

da se naselijo v novem oddelku

v Metuchen, New Jersey

v majhnih razdalji od 50 tvornice.
Vprašajte prijatelje, ki so že
videli in kupili to zemljo, kaj mi-
slijo o tem. Električna železnica
gre mimo posestva. Zemljišče leži
med Perth Amboy, New Brun-
swick in Elizabeth.
Loti 25x100 od \$50 do \$300.
Kupite sedaj, ko je cena še niz-
ka. Pišite po proste izletne vozne
listke. Ta ponudba je veljavna le
za kratek čas.

METUCHEN REALTY CO.,
26 Cortlandt St., New York City.
Telephone: 342 Cortlandt.

—

Iščem svojega brata VASO VA-
SILJEVIČ, doma iz Pedlja in
je bil lansko leto v Chicago,
Ill. Nadalje iščem vsaka STO-
JANA SAVIČ, doma iz Komor-
re in je bival nekje v Canadi.
Kedor izmed bratov Slovencev
ve za njegov naslov, naj ga ja-
vi, za kar bom hvaležen.
Rade Vasiljevič, P. O. Box 154,
Gardenville, N. Y.

Redka prilika.

Najlepa prilika se udi sedaj
rojakom za potovanje v staro do-
movino, ker so vse parobrodne
družbe znatno znižale cene pre-
voznih listkov. Sedaj se lahko
dospe po vsaki ceni ZA SAMO
\$25.00 PREKO MORJA.

Pišite nam glede kretanja pa-
rnikov takoj; kajti te ugodne ce-
ne so veljavne samo za nekaj
časa.

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:			
K	\$	K.	\$
5....	1.10	130....	36.65
10....	2.15	140....	38.70
15....	3.15	150....	40.75
20....	4.20	160....	42.80
25....	5.20	170....	44.85
30....	6.25	180....	46.90
35....	7.30	190....	48.95
40....	8.30	200....	51.00
45....	9.35	250....	61.25
50....	10.35	300....	71.50
55....	11.35	350....	81.75
60....	12.40	400....	92.00
65....	13.40	450....	102.25
70....	14.45	500....	112.50
75....	15.45	600....	128.00
80....	16.50	700....	143.50
85....	17.50	800....	159.00
90....	18.50	900....	174.50
100....	20.50	1000....	190.00
110....	22.55	1000....	205.50
120....	24.60	1000....	221.00

Romanje Jernejca Tonača.

Spisal Z. N.

Tam visoko za Gorjanci se je dvigal temnočrni oblak. Soparno je bilo, in Seturjernejska dolina je jedva dihala pod pezo težkega ozračja. Pšenica, rž in ječmen je bil v najlepšem klasiu, in še vsa detelja druge košnje se je sušila na pekočem solneu.

Bilo je sredi meseca junija. Ljudje so se plaho in skrbno ozirali na tisti oblak tam za Gorjanci. Komajda so si upali spopsti.

Bali so se in upali. Ali oblak je rastele liki grozeč steber z vsakim trenutkom. Solnce je pripekalo neizrečeno, ozračje je bilo vedno gostejše in težje. Sapice ni bilo prav nobene.

Neurje se obeta, in še toliko dehteče detelje je pokošene in nepogrebene po njivah.

In tedaj se je zazdelo, kakor da se je hitreje zazibala cela dolina Sentjernejska. Pridno ljudstvo je mizlično naglo zgrabilo in nakladalo napolnjenih detelj na voze, katere so konji drve dovažali prazne na njive in odpeljali naložene na dom.

Ljudje so se preplašili in umolkili.

Ponosni vrhovi gozdnatih Gorjancev so se zatemneli popolnoma. Tisti hip se je zablikalo in votel grom se je začel tam nekje daleč za Gorjanci.

Razposajeni razgovori med mladim svetom, med fanti in dekleti so utihnili in z njihovih razjarjenih lic je izginil brezskrben in dobrovoljen smeh. In govornice je zastala tedaj resnim gospodarjem in skrbnim gospodinjim. In konjskega razgovora ni bilo čuti nikoder več. Tudi živali so zašutle nekaj groznega.

"Bog se usmili!" je zakričala prestrašeno velika dekla Tonačeva prekrizaje se po stari navadi, ko se je spet zablikalo prav o stro in rezko. In grablje so ji padle iz rok. In vse se je prekrizalo za njo.

In kmalu potem je zabobnelo po se nekoliko ohlajenim ozračjem tako silno, kakor bi se bila najhujša artiljerijska bitka v oblakih.

Temni plašči so se širili hitreje in hitreje nad sentjernejsko dolino, in vroče solnce se je že popolnoma skrillo za sivo oblake.

Zbalo se je neurja, kakor se zdelo. "Nevišto dobiš!" meni stari Tonačev hlapec bojazljivo.

"Hitimo, da spravimo vse pod streho!" zaukazuje veliki hlapec Tonačeva hiše.

In hiteli so vsi ter se potili neizrečeno ob naglem delu. In vozovi so se šibili ječaje in škripaje pod veliko pezo dehteče detelje.

"Kako je lepo polje!" je bilo na jeziku ljudem po celi dolini.

"Bog, prizanosi nam in ne kaznuj nas!" je bilo čitati molitev obupne prošnje v njihovih očeh.

"Taki-le oblaki prinesejo točo!" so menili stari in izkušeni možje. Mladi ljudje so jih poslušali s strahom in bojaznijo v sreč.

Tu in tam se koprneč pogled na brhlo grabljevo in drugega nič. Delo je bilo prenujno in čas preseren. Ljubezen se je boljbolj umikala resnosti, in na nebu je evrčalo kakor v razbeljeni ponvi.

Bliski so se kar križali, in grmenje je bilo bližje in grozovitejše, in ljudje in živali so hiteli pod streho.

Jelo so padati prve koplje, debele in težke, na zemljo.

Neurje je pričelo svoj peklenški ples!

Blisk, tresk, grom in grozovita pš in vihra!

Kakor pest debela toča se je vsula iz težkih oblakov, in v nekoliko minutah so bile popolnoma potolčene in okleščane bujne poljane po sentjernejski dolini.

Jernejca Tonača ni bilo doma tisti grozni dan. Šel je bil že pred tremi dnevi na Stajersko po kupčijskih opravkih. Gospodarstvo je izročil svoji ženi in svoji služničadi, ki je bila zelo številna. Pet hlapcev je bilo in tri dekle. In vendar so komaj zmagovali vsakdanje posle na ogromnem posestvu. Seveda je bilo treba še veliko najemnikov in najemne spomladi, poleti in jeseni. Temu se pa tudi ni čuditi. Saj je bilo Tonačev gospodarstvo največje v celi sentjernejski dolini in daleč naokoli. Bile so to zelo rodovitne njive z brezštevilnimi kraji in razori, bili so travniki skoraj brez meja, pašniki brezkončni in

brezkrajni gozdovi, v katerih je bilo naloženih toliko in toliko tiščakov z vosoliki obrestmi. Vrh tega pa je imel Jernejca Tonača dobre razsežne kupčijske zveze po vseh slovenskih pokrajinah. Vseposod po Kranjskem, Stajerskem, Koroškem, Primorskem in Hrvaškem. Kupčeval je s prašiči in poljskimi pridelki vseh vrst. Doma se Tonač ni nosil bogve kako visoko. Rad je občeval z vsakomur. Po drugih krajih pa se je prav rad pobahal, kakor je to splošna navada pri kmetijskih veljakihi. Rad je ponosno potolkel ob mizo v krami, pa tudi igral je rad na karte za velike svote. To pa zelo previdno in oprezno. Igral je le nekako iz bahavosti in prešernosti. Pri kupčiji je bil lakomen in skoraj skop, a vselej je prodajal dobro in pošteno blago. S svojimi posli je bil strog in natančen, vendar pa tudi pravičen. Zato ga je vse čislalo in spoštovalo. Seveda je nekoliko pripomoglo tudi njegovo bogastvo k temu.

Kamorkoli je prišel, so je govorilo le o njem.

"Tonač je prišel! Tonač je kupil, Tonač je prodal! Tonač je rekel tako. Tonač je odšel in Tonač pride spet čez dva meseca k nam," so govorili ljudje.

Tako je bilo tudi takrat na Stajerskem. Ker se mu je prav imenitno obnesla kupčija, se je vračal židane volje domov. Med potjo se je ustavil v Krškem ter plačal echo za vse pive v gostilni "Pri Amerikancu" tisti večer, ne da bi le slutil, kakšna nesreča ga je zadelala danes doma.

Drugo jutro navse zgodaj se je odpeljal ves zadovoljen in srečen proti Sentjerneju.

"Lakota! lakota!" so vzdihovali kmetje pregledovaje tisti dan od toče zdrobljena polja. In obupanah obrazov so se vračali na svoja domovja.

"Tonačeva polja je najbolj pomandrala!" so pripominjali doma svojimi ženam.

"Oh, kaj on! Boga je in se opomore kmalu!" so menile njihove žene. "Ali mi, mi smo reveži!"

Kes je bil Tonač bogat, da, najbogatejši med sentjernejskimi kmeti, kakor smo že omenili. Ali če človeku uniče toča namah vse upe na bogato žetev, mu mora krvaveti srce ob pogledu na okleščena polja. Zato je hodil tudi Tonač žalostnega in pobitega obraza z njive na njivo preceenjvaje velikansko škodo, ki mu jo je prizadajalo večerajno neurje. Namah mu je izginila dobra volja iz duše ter se naselila otožnost in pobitost vanjo.

Stirinajst dni je minilo od takrat. Ljudje so se bili že privadili žalostnemu pogledu na oskubeno polje, ki se je šele prav skromno in slabo obračalo.

"Treba bo prodati vso živino!" de Tonač svoji ženi tistokrat. "Žita ne bo letos in sena tudi ne. Še manj pa prešije reje. Tudi svinje bom moral skoraj vse poprodati."

"Letos ne bo dosti gobička!" pripomni žena Ana tedaj.

"Jaz že še kako prebolim, ali moji sosede so res veliki reveži!"

Tako se je namenil Tonač poprodati vso živino in vse prašiče. Hlapecem je bil že naročil, na katere se jame bo treba gnati živino, sam pa je skrbel, da se zaznali prašičji kupci za njegove ščetinarje.

"Tekom dveh mesecev pa se spraznijo vsi hlevi", si je mislil Tonač ter hitro izračunal, koliko izgube bo ob tej kupčiji.

Ali vsakomur je znana slovenska prislovica, ki pravi: "Človek obrača, Bog pa obrne."

In reči moramo, da se je popolnoma uresničila pri Tonaču.

Še nekaj tednov je bilo, pa bodo odgnali njegovi hlapci vse reje iz hlevov na dobro obiskane sejme, in kupci bodo kmalu prihajali ter pokupili od njega vse rille.

Ali eni nesreči se pridruži kaj rada še druga in čestokrat tudi tretja.

In glej! Druga nesreča je bila še hujša kakor prva. V njegove nabito polne hleve je prilomastila tiste dni grozna kuga ter mu podavila vso živino. Debele krave, rejena teleta in tolsti voli so kar cepali drug za drugim kakor jesenske muhe na tla. Ali še ni bilo dovolj. Zapodila se je ta zlobnica tudi med konje in svinje ter tudi tu zagospodarila neznanosko grozno in brezobzirno. Niti eni živali ni prizanesla.

Dekle in hlapec njegovi so imeli opravka čez glavo, preden so odpeljali vso mrhovino iz hlevov

ter zakopali živinska trupla na bližnjih travnikih.

"Spomladi zraste na teh travnikih trava še čez pas", je zavzdihnil potrtega in pobitega srca Tonač, ko so naložili zadnji rep na voz. "Dovolj gnoja ste speljali nanje."

"Grozna nesreča je zadelala Tonača!" so govorili ljudje daleč naokrog ter ga pomilovali iz srca. Kajti zaskrbelo je vsakega gospodarja silno. Kaj bi bilo, če bi prilomastila grda kuga tudi v njegov hlev?! In zatrepetala so jim srca ob tej grozni misli.

Pobožno so prosili ob nedeljah Boga v cerkvi, naj jim prizanesa ter jih brani pred strašno nesrečo. In iskrena molitev je vrela vsem pred prestol božjega veličanstva iz trepetajočih prsi.

Tonač je bil povsem drugačen. Nemo, ponižno in obupno je stal po svojih praznih poslopjih, in nikdo ga ni več videl ne v cerkvi in ne v gostilni. Izogibal se je odslej vsakomur. Nema, ali tem hujša je bila njegova bolelost.

Koliko bogastva mu je uničila neusmiljena kuga po hlevih! Kako je bil ponosen na svojo živino, na svoje iskrene konje in svoje tolsté ščetinarje! Noben gospodar sedemnajst vasi naokrog ni imel takih volov v svojem hlevu! A zdaj! Da, zdaj je vse bogastvo uničeno in ponos je izginil morda zavešle iz njegove duše. In začutil se je tako majhnega in neznatnega pred svojimi sosedi in mešaji!

In kolikorkrat je šel mimo opustošenih in zapuščenih hlevov, ga je vsakokrat zdrznilo po cellem životu. Zdelo se mu je, da se mu zlobno roga ogoljena starica, neusmiljena Nesreča z uvelo spačenim obrazom iz njih.

Zalost, puščoba in zapuščenost so se naselile v njegovi hiši, in neizrečeno ga je peklo v sreč.

Kakor mrtvaška senca je taval sentertja po svojih poslopjih. Za nobeno delo ni prijel in prav nič se ni brigal za gospodarstvo. Dekle je vse tri odslavljal in tri hlapce. Le velikega hlapca in pa hlevarja si je še obdržal. Ta dva in pa Tonačeva žena so gospodarili odslej. Jernejca pa se je čimdaljebolj udajal obupu.

In prišla je jesen, ki je kmetu najprijaznejša plačnica za truda polno delo. Tonač jo je vselej pričakoval z veseljem, a letos se je je ustrasil. Prej je je pozdravljaj, a zdaj jo preklinjal. Prejšnja leta so se napolnila vsa polja, a letos je rezala vsepovsod zlobnaha praznosta. Prej je šel vsako jesen po kupčijah ter se vračal z bogatim dobičkom domov, ali letos se ni ganil z doma. Sključeno in pobito je hodil s topimi očmi iz hiše v vežo in iz veže v hišo. Nemo je zrl svoje štiri otroke, ki jih je ljubil neizrečeno, in izvil se mu je vselej globok vzdih iz prsi. Z ženo ni že nekaj tednov izpregovoril nobene besede, dasi ga je tolažila z vso žensko ljubeznijo.

Zares, žalostni jesenski dnevi so se priklatlili v Tonačevo domovje!

Ljudje, ki so ga videli, so zmagovali z glavami sumljivo in pomislivo. Smilil se jim je odkritosrčno.

"Pokoplje ga ta grozna nesreča!" je bilo čitati v njihovih očeh. Ali naglas si niso upali izgovoriti teh besed.

Dasi pa so bili ti dogodki žalostni in otožni, so se vendar vsilili dnevi drug za drugim sicer počasi, ali gotovo.

Zima je že dokaj časa vasaovala v sentjernejski dolini. Gorjanci so bili še prav močno zasneženi prav od najvišjih vrhov pa tja do svojih vnožij in še čez, in mrazu se še ni prav nič audilo misliti na letošnje slovo. Zdelo se je, kakor bi ne hoteli mrzli in ledeni dnevi s sentjernejskih poljan tisto leto, dasi bi se jih bili prav radi iznebili Sentjerneji.

Ali narava se vedno in vselej ravna po svojih večnih zakonih. Prihiteji so topli vetrčki tam nekje z juga čez Gorjance ter namah pregnali sivo zimo iz dežele. Razpodi so hladne oblake na nebu, in žarko solnce je ljubko posijalo na ledeno ledeno zemljo. In njegovi topli žarki so zagoreli po hladnem zraku, in sneg je skopel skoraj kar čez noč.

Življenje je zadehtelo po celi sentjernejski dolini in pomlad, prekrasna vesna, je zakraljevala vsenaokrog.

In takrat se je zazdelo, kakor da je zagibala cela sentjernejska ravan.

Čas in novo življenje ozdravi vse rane če že ne popolnoma, pa vsaj deloma. Dolgočasni zimski dnevi so Sentjernejem privabili silno hrepenenje po poljskih opravkih in skoraj so bili pozabili grozno lansko nesrečo.

Nova pomlad, novo življenje, nova moč, novo kopnenje in nova ljubezen!

Tudi Tonača so vsaj nekoliko izpremenili zimski dnevi, in novo življenje v bujni naravi mu je rodilo vsaj nekaj veselja do dela. Ob pogledu na svoje otroke se mu je silno zahotelo dela in prejšnjega bogastva po opustošenih hlevih.

Najel je poslov, da jih je kar margolelo po njegovih poljih. Vse je bilo takrat z doma. On, žena, otroci in vsa služničad. Vse si je prizadevalo, da bo tem bogatejša letošnja jesen in napravijo tem več veselja se vedno dokaj žalostnemu in pobitemu Tonaču.

Ali bogve kako se je to zgodilo! Nenadoma, nepričakovano se zazari tam sredi med Tonačevimi poslopji.

"Ogenj! Pri Tonaču gori!" so preplašeno govorili ljudje vsevprek ter silno hiteli gasiti.

Ali rešili so samo še hišo, vsa druga poslopja je ogenj upepelil do tal.

Tonač ni hotel gasiti. Ob večnih vratih je stal ter zrl nekaj časa nepremično v plamene, ki so oblizavali požrešno že zadnji hlev prav tik hiše. Le majhno dvorišče je bilo vmes. In njegova žena Ana je stala poleg njega z vsemi štirimi otroci. In vsi so jokali.

Tonaču se je trgalo srce ob tem pretresljivem joku nekaj časa. Potem pa se ga je polotila divja bolelost. Spačil je obraz in oči so se mu zasvetile divje in strastno ježno.

"Ha, ha!" se je zarezal obupno. "Počemu gaseš?" Ha, ha! Ljudje, ne gasite vendar! Naj gori! Saj je ogenj tako prijazen in Bog tako strašno krivice!"

In kletvica je bruhala za kletvico iz njegovih ust... Prekrel je ves svet. Očital je Bogu krivico in zmerjal pekel in nebesa. Zdelo se je, da mu gre ob pamet...

(Nadaljevanje v prihod. prilogi.)

Sultan Mehmed! Pod pojmom "sultan" si navadno predstavljamo nekaj silnega, nekaj imponujočega. Toda sultan Mohamed po svoji zunanosti ni stvarjen, da bi mogel že s svojim nastopom imponirati.

Čokat, dokaj rejen mož je to, ki nima na sebi prav ničesar majestetičnega. Predstavljam si takega Urbana Trebnjnika. Njegove noge delajo vso čast črki O; njegov obraz bi bil podolgast, ako bi ne bil pretolst; obraz je obkrožen od redke, neurjene polne sive brade, iz velikih, sanjavih a vlažnih oči, ki mu zro izpod izredno velikih sivih obrvi, kakor tudi s celega obraza pa mu sije dobrodušnost, skromnost, a obenem tudi brezenergičnost.

Vidi se mu, da ni navajen zapovedati in da mu je pasivna nekdanja njegova vloga prešla popolnoma v meso in kri.

Pozna se na prvi pogled, da sultan Mehmed ni samodržeč, neomejen in rezoluten gospodar nad življenjem in smrtjo milijonov, narave igračica, žoga v rokah drugih.

Hotelir Pavlik, pri katerem smo stanovali v Peri, mi je pripovedoval razne zgodbe o njem, ko je bil Rešad še ubog ujetnik v svoji palači Dolma bagče.

Ni živel v razkošju in izobilju, vzel je pri dobrih ljudeh marsikaj na kredo in delal je tudi dolgove kakor mi navadni smrtniki.

Hotelir Pavlik je imel takrat tudi krmice v bližnji palači takratnega princea Rešada efendije. In služničad princeva je hodila v gostilno čestokrat po jed in pičajo, a prav pogostokrat tudi na kredo.

Zlasti mnogo so porabili v palači Dolma bagče konjaka in tako se je zgodilo, da je Rešad efendija takrat, ko je zasedel prestol padisahov, ostal gostilničarju Pavliku dolžan še 60 frankov.

Pavlik je bil seveda silno ponosen in je hitel napraviti križ preko onega dolga. In kdo bi tudi ne bil ponosen, ako se nalaja med njegovimi dolžniki celo njegovo veličanstvo sultan sam!

Toda njegov ponos ni trajal dolgo. Nekega lepega dne se je zglašil urednik s sultanovega dvora in vročil presenečenemu hotelirju 60 turskih cekinov v poravnavo dolga bivšega princea Rešada efendije.

Stali smo pred mošejo v starem Sarajlu ob skrajnem koncu Evrope. Silna množica se je tu gnetla, ob vzhodu v mošejo pa so bili zbrani hodže in softe v belih turbanih — duhovniki in bogoslovci.

Zadonel je glas trombe, množica se je razgrnila, softe in hodže pa so se jeli priklanjati in kričati nam nerazumljive besede.

In pojavila se je pred mošejo odprta kočija, v kateri je sedel ležerno in apatično kakor da bi mu bil ves svet deveta briga, sultan Mohamed.

Z leve je istočasno prihajala dolga vrsta kočij. Ciceron ali kakor ga v Carigradu imenujejo dragoman je nam šepnil, da je to cesarski harem. Jadrno smo si popravili naočnike in nastavili kukala.

Prvi vozovi so bili tik pri nas, oddaljeni jedva dva, tri korake. Vozili so se korakoma in bili so odprti. V njih so sedeli štirje in štirje evnuhi, skopljene, čuvaji carskega harema, tolsti kakor pitani kapuni. Sami črni, oblečeni elegantno, po najnovejši pariski modi.

Takih evnuhov so obesili mnogo takrat, ko so zavladali Mladoturki in z njimi Rešad efendija, sedanji Mohamed V.

Viseli so v strah in svarilo tam ob velikem mostu preko Zlatega roga.

In pravili so nam razni muslimani in kristjani, da se je takrat izkazalo nad vsak dvom vzvišeno, da marsikateri izmed takozvanih evnuhov ni bil — evnuh.

V zaprtih kočijah, a z odprtimi okni so se vozile haremske dame, tudi po štiri in štiri v eni kočiji. Takšnih ekvipaž sem naštel 30.

V sprednjih kočijah so bile starejše dame, ki so brezbržno in toplo zrele predse, kakor da bi jih svet nič več ne zanimal. V vseh ostalih vozovih so sedele dame v cvetu mladosti.

Bile so to črnolaskice v plavalске, a vse ideal ženske lepote. Odele so bile v težko azurnomodro, svetlozeleno in rdečo svilo. V bujnih laseh so jim lesketali briljanti, dijamanti in biserji.

Pajčolan, bela tančica, ki bi naj zakrivala njih nebeški obraz, so imele kokektno zavito preko čela, njihove velike, temne, globoke, sanjave oči pa so švigale semtertja, kakor da bi se v trenutku hotelo okostovati za to, da jim sicer ni dovoljena svobodna zreti v pestri svet.

Rus, stoječ tik pri meni, je takrat vzkliknil: "Vot, kakija čudesa ot ženščini!" In neboti sem tudi jaz glasno pritrdil: "Pravda, kakija čudesa!"

Ali so te krasotice padisahove žene, ali so sultanove favoritinje, ali njegove hčerke, ali princezinje sorodnice? Kdo bi to vedel?

Kdo ve, ni li marsikateri izmed teh lepotic tekla zibelka v romantičnih gorah čerkeških, v ravninah Mezopotanije ob Evfratu in Tigru, v pešeni Arabiji ali pa v deželi starih faraonov?!

Na trgu pred mošejo je zavladala tišina, skozi vrata so prihajali zamolkli glasovi pobožnih molitev, z minaretov svete Sofije pa se je čul zategnen klic munesnov: "Alah il alah, Mohamed rasul alah" — Alah je bog in Mohamed je njegov prerok!

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽ. NAROČITE SE NANJ.

ZELO VAŽNO za pošiljalce denarjev v staro domovino.

Rojakom, ki pošiljajo svojem denarje v staro domovino naznanjam, da odpošljem vsako pošiljatev, katera dospe do torka do 2. ure popoldne, še isti dan na pošto, in gre s parnikom v sredo čez morje; za to najraje vzamem najhitrejše parnike. Pošiljatve, katere dospejo do 2. ure v petek popoldne, pa gredo s hitrimi parniki v soboto v Evropo.

To je zelo važno za pošiljalce denarjev v staro domovino. Razume se, da je potreba poslati ali drafte, ali Money Ordre, ali gotove novce; za privatne čeke pa je treba čakati nekaj dni, da se izve, ako so dobri; s tem se vedno nekaj dni zamudi. Zato je tedaj najboljšo posluževati se draftov, Money Ordrov; denarje v gotovini do zneska \$50.00 pa je pošiljati v re-gistriranih pismih.

Rojaki, uvažujte to in vedno bodete dobro in sigurno postopali.

Pošiljatve je nasloviti:

FRANK SAKSER

82 CORTLANDT ST.,

NEW YORK, N. Y.

Podružnica: 6104 St. Clair Avenue, N. E., Cleveland, O.

Noči groze.

Doživljaji detektivki in zdravni-
ka dr. Burtona.

Priredil J. T.

(Konec.)

— Poljubiti Vas moram, če ste res tak ženji! — je vzkliknila matrona navdušeno.

— Poljub zasluži dr. Stohl — jo je diplomatično prekinil moj asistent.

Ko sva šla potem z Burtonom skozi dvorano, se mi je približal služabnik in mi zašepetal na uho: — Prosim idite takoj na cesto, gospod doktor. Vaša suknja in klobuk sta tukaj. Mrs. Arlington je v vozu — njen soprog je hudo bolan.

— Spremite me, Burton.

Kako se je zamogel ta mladi človek tako hitro obleči, še do danes ne vem.

Ko sem se jaz približal vozu, je on že sedel notri.

— Oh, dr. Stohl — je prosila Arlingtonova — rešite mi Morta. Bolan je, hudo bolan.

— Zapnite svoj plašč, da se ne boste prehladili — je zapovedal Burton. Najboljše je, če se odpeljemo k Vam, dr. Stohl. Tam je vse potrebno pri roki.

— Prav imate.

Nato smo se odpeljali. Medpotoma sem skušal pomiriti damo, dočim je bil Burton tako miren, da sem v strahu pomislil, če ni dal on Arlingtonu kaknega uspavalnega praška.

Pred mojim stanovanjem sem poklical služabnika, ki je z Burtonovo pomočjo odnesel Arlingtona v sobo.

Njegove soproge nikakor nisem mogel prepričati, da bi se odpeljala nazaj domov. Ker mi ni kazalo drugače, sem ji rekel, naj gre k moji hišnici in naj pri njej počaka konca zdravniške preiskave. Spremlil sem jo v drugo nadstropje in se vrnil v spremnico, kjer je že sedel dr. Burton pri mizi in nekaj pisal.

Naenkrat je stopil k Arlingtonu ki je ležal nezavesten na divanu in rekel: — Predno se bo zavedal.

— Kaj naj to pomeni? — sem vzkliknil.

— Poglejte — je zašepetal in mu potegnil iz hlačnega žepa revolver. — Napraviti ga morava neškodljivega. Boste videli, kako bo divjal, ko se bo prebudil.

Svojim očem nisem vrjel, ko sem videl, da je vzel moj asistent iz žepa močno verižico in ga trdnostno vklestil, konice verižice pa pritrdil za mizo.

— Sedaj ga bom spravil k zavesti. Zaprite okna in spustite zagrinjala. Če bi njegova soproga slišala le eno besedo, bi bila za vedno skvarjena vsa njena bodočnost.

Burton mi je pomolil pod nos steklenico amonjaka, nakar je kmalo odprl oči.

— Kje sem?

— Na plesu pri Haskinsu ste oboje, sedaj se pa nahajate v sobi dr. Stohla.

— Oboje sem? Jaz nisem bil še nikdar bolan.

Meni se je čudno zdelo, ker je bil še zjutraj pri meni in se je tresel kot šiba.

— Kaj je pravzaprav z menoj?

— V šampanjca sem Vam pri- mešal nekoliko praška, ki se je, kot vidim, prav dobro obnesel.

Arlington je takoj vedel, pri čem da je. Vedel, da je vklestjen, je zapel mislice, toda vse zastoj — verižica ni odjenjala.

— Nikar se ne naperjajte — ga je opomnil Burton prostodušno — saj vidite, da ne opravite ničesar.

On je zardel in pohledel obenem.

— Kaj uganjate z menoj? Pa- zite, dr. Stohl, videla se bova pred sodiščem.

— Nikar ne blebetejate — ga je prekinil moj asistent — kje so diamanti Mrs. Haskins?

— Njeni diamanti? Saj jih je vendar imela nocoj na sebi.

— Kamenje je bilo ponareje- no.

— Zaradi mene! Meni je čisto vseeno, če je bilo pravo, ali po- narejeno. Na vsak način pa za- ltevam, dr. Stohl, da me izpusti- te. To je naravnost razsramno.

— Arlington. Vi niste navaden zločinec — ga je prekinil dr. Bur- ton. — Drugemu bi niti na misel ne prišlo, da bi se oblekel v žen- sko, se tako našminkal da bi bil podoben Marti in odšel na lov v milijonarjevo hišo. In pri tem lo- vu ste dobili obilen plen, Morton.

Arlington. Mrs. Haskins je bila

preveč zaupljiva proti Vam, ker Vam je oni večer povedala sama na uho, kje skriva svoje dragocene- nosti.

Arlington je pozelenel v obraz in nepremično hutil v svojega sodnika.

— Nadalje ste ukradli tudi Miss Rivingtonovi blagajno. Po- trebna orodja za to imate še se- daj spravljena v omaraš one so- be, kjer ste se oblekli za svoje nočne pohode.

— Kaj ste znoreli? To so čenče amaterskega kriminalista.

— Čenče? Fantazija je? Ali je bil tisti mali možs čeno brado fantazija? In oni v beli srajci?

Mrs. Arlington se ga je tako pre- strašila, da je omedlela.

— Moja žena! — je vzkliknil nesrečenec. — Moj Bog, Ceriza je vse izdala!

Da, toda nevede! Uboga žena je mislila, da je vse skupaj pri- kazen in prišla je vprašat dr. Stohla za svet.

— Hudič! — je zamrmral — ona Vam je toraj povedala?

Nekaj se mi je na vendarle čudno dozdevalo pri tem člove- ku: v najskrajnejšem obupu ni niti z besedico žalil svoje žene.

— Potem je seveda stvar kon- čana. Veliki Bog, Ceriza! Ali ne- več, da sem delal zate?

— Samo da bi pokrili izgube na Wall Streetu! Svoji ženi se lahko zahvalite, da bom danes obračunal jaz z Vami, namesto da bi Vas izročil policiji. Vaša že- na Vas ljubi Arlington —

— Moj Bog — Burton — je zajecal — kaj pomeni to —?

— To pomeni, da se ne bom iz- korisčal nobene stvari, ki so mi bile kot zdravniku zaupane. Mo- ja zdravniška prisega mi je sve- ta. Arlington — je rekel Burton resno. Kot najbolj premeten tat, bi dosegli lahko veliko dobrega, če bi svoje zmožnosti uporabili na drug način. Dokler boste svo- jo ženo osrečevali — na pošten način seveda — ne bom o tej za- devi znil niti besedice.

Dosedaj smo govorili tiho, ko je pa Arlington zaslišal te besede, je zakričal: — Pri Bogu! Storil bom! Moja žena ne bo nikdar vedela, da je nisem vreden. In še nekaj, Burton — kakor hitro bo izvedela, da je bila s tatom poročena — si bom vzel življenje.

Pri vratih smo zaslišali vesel glas. — Tat? Kdo govori o tato- vih? Oh, Mort, hvala Bogu, da si zopet zdrav!

Burton je planil v vežo in re- kel: — Potrpajte še en trenutek. Mrs. Arlington! Prosim, poča- kajte nas v sosednji sobi. Vaš so- prog bo takoj prišel.

— Hvala Bogu! Počakala bom!

— Podpišite to listino — je re- kel Burton, ko se je vrnil. —

— Zakaj podpisati — moja častna beseda — se je izgovar- jal.

— Podpišite! — je zapovedal dr. Burton — pomislite na Ce- rizo!

— Saj bom — saj bom. Oprostil mi je desno roko in ko je on podpisal, se je obrnil k meni: — Sedaj pa se Vi, dr. Stohl.

— Prosti ste — je spregovoril dr. Burton. — Ta listina ostane v mojem varstvu.

— Mrs. Arlington! — je zakli- cal v vežo — Vaš soprog je pri- pravljen.

Ceriza je prihitela v sobo in vsa srečna objela svojega moža.

— Ah, kako sem vesela, ljubček! Odpeljiva se domov!

Burton se je stresel, jaz sem pa damo ogrnil s plaščem. Pri vratih se je Arlington še enkrat zahvalil nakar sta odšla.

— Veliko odgovornost imate na vesti, mladi mož — sem opo- nil svojega asistenta. — Pred- vsem Vas pa moram vprašati za nakit Mrs. Haskins.

V tem trenutku se je vrnil Ar- lington.

— Oprostite, dr. Stohl — je rekel čisto mirno — ali mi hoče- te vrniti tisti zabojček, ki sem ga večer spravil pri Vas? Sklenil sem odpotovati v Evropo.

— Gotovo — sem mu odvrnil in stopil k blagajni.

Burton se je zaničljivo zakro- hotal.

— Dovolite, doktor, da Vam pomagam — je rekel. Večraj ko Vas slučajno ni bilo doma, sem bil tako prost, da sem pogledal, kaj se nahaja v zabojčku. Ali ve- ste kaj, dr. Stohl? Nakit Mrs. Haskins in pogrešani rubini Miss Rivingtonove. Tako toraj obstoji eela zadeva! — je zakričal in na- stavil nepoboljšljivemu zločincu revolver na prsa.

— Hudič naj Vas vzame! — je sikal Arlington in nagnj proma- tral z divjim pogledom.

— Nesrečenec, niti trčice ke- senja ne poznate! Stohl, pokliči- te policijo, ker enkrat mora biti konec cele komedije! Nepobolj- stvi tati!

— Mort! — kako pride ta Bur- ton do tega, da te nazivlje s ta- tom?

Vsi trije smo se obrnili.

Na pragu je stala Ceriza. Arlingtonov obraz je zadobil grozne poteze. Segnil je v žep in uagnil malo steklenico k ustam.

Se predno sem zamogel prisko- čiti, je zagrgal in se zgrudil mr- tev na tla.

— Dr Stohl! — je zajokala Ar- lingtonova — kaj je?

— Bolj je bil bolan, kot smo si mislili. — Nisva ga zamogla rešiti. Vaš soprog je —

— Mrtev! — je vzkliknila, plaš- ji ji je padel na tla. dočim je ona pokleknila in krasni plesni obleki poleg mrtvega zločincea.

Nove poštne znamke.

Iz Monakova poročajo: Ofi- cialno naznanjajo, da bodo spom- ladi izdali nove poštne znamke. Na poštah po vsej Evropi bodo raz- različni portreti kralja po načrtu profesorja Walterja Fierla, na dopisnicah, nakaznicah in za- lekalah pa bo bavarski grb po načrtu profesorja Otona Happa.

— Iz Petrograd poročajo: V eks- pediciji državnih papirjev v Pe- trogradu delajo na novem vzor- cu poštne znamke, ki se naj uve- lejo namesto dosedanjih jubilej- nih in starejših. Formati ostane- isti, toda namesto carjevih slik bodo na novih znamkah slike hi- storičnih mest in krajev.

Pletarstvo v novih srbskih krajih.

Srbska vlada namerava v no- vih krajih upeljati brezplačne pletarske tečaje, kasneje pa bo ustanovila ondi več stalnih ple- tarskih šol.

NAŠ GOSPODAR,

dini slovenski magazin v Ame- riki Izhaja na 32 straneh vsak mesec in velja za vse leto samo \$1.00. Prinaša podučne članke za gospodarstvo, gospodinjstvo, le- bo povesti, razprave o naših gi- banjih in zanimivosti iz celega sveta. Pošlji denar na:

Naš Gospodar,
2616 S. Lawndale Avenue,
(10-8 v 2 d) Chicago, Ill

Današnji nosi.

Nova kuharica, nastopivši služ- bo: Slišala sem, milostiva, da nate imenitno kuhati.

Gospa: Žalibože, da ne — prav malo se spoznam na kuhanje.

Nova kuharica (zase): Hvala Bogu jaz se tudi zelo malo spo- znam.

Za smeh in kratek čas.

TRPKO.

— "Grozni časi! Dardanes se godi prav malokaterim ljudem tako, kakor zaslužijo."

— "Bodite veseli!"

Enaka sta.

— Tvoji čevlji strašno škripaje- jo; gotovo niso plačani.

— Sema? Če bi tako bilo, bi morala tudi moja zimska suknja škripati.

Pridni učenec.

Prva mati: Naš fant potrebuje vsako šolsko leto nove učne knji- ge.

Druga mati: Oh, naš fant pa ima že tri leta ene in iste knjige in še so povsem nedotaknjene.

IZ SKUŠNJE GOVORIL.

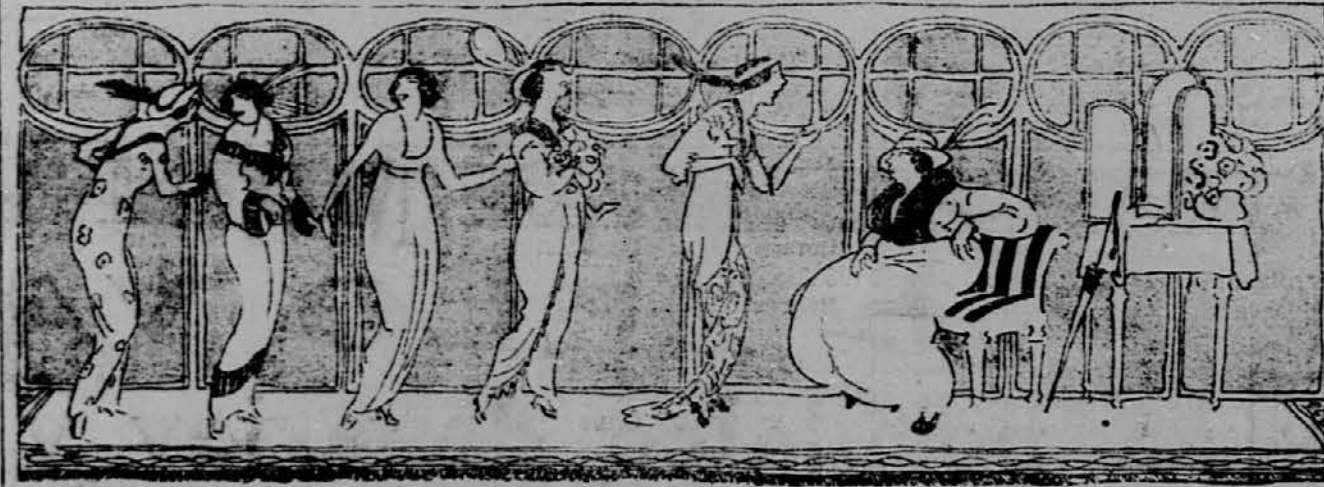

— "Kaj pravite Vi k večerajšni časnikarski novici — knez pl. Kljunac še loži od svoje žene?"

— "Tej vesti ne vjamem prej, dokler je ne preklečijo."

ZADNJE SREDSTVO.

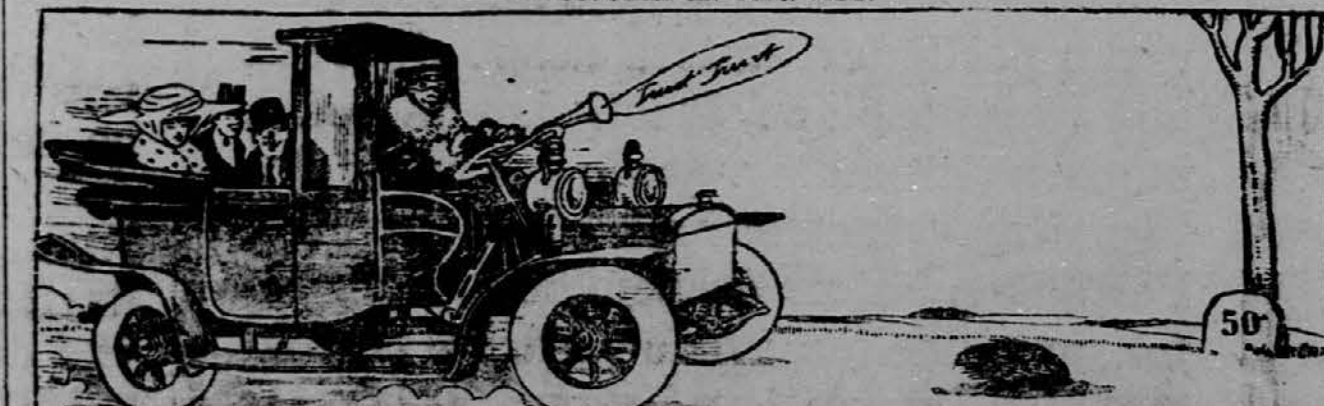
(V modnem salonu).

— "Kaj bi dala, da sem vitka in tenka!"

— "Oh, milostiva, potem pa jemljite solitar vase."

AVTOMOBIL IN JEŽ, ALI:

— "Kdor se smeje poslednji, se smeje najboljše."

SLOVENSKO ZAVETIŠČE.

GLAVNI ODBOR:

Vrednostnik: Frank Sakser, 31 Cortland St., New York, N. Y.
Podpredsednik: Paul Schneider, Calumet, Minn.
Tajnik: Frank Kerže, 2711 S. Millard Ave., Chicago, Ill.
Kasirar: Geo. L. Krasch, N.Y., Minn.

DIREKTORI:

Direktorij obstoji iz jednega člana opolka od vseh slovenskih podpornih organizacij, od vseh slovenskih listov in od vseh samostojnih društev.

Na znamke, knjižice in vse druge se obrne na tajnika: Frank K. W. 2711 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill. Vsi vasi vse denarne pošiljave pošiljajo na to naslov.

Narod ki ne skrbi za svoje rove, nima prostora med civiliziranimi narodi. Človek ki ne podpira narodnih navodov, ni vreden sin svojega naroda.

Spominjajte se ob vseh prilikah Slovenskega Zavetišča.

Čitajte

kaj pišejo rojaki o zdravilih svetovno znane lekarne

PARTOS v New Yorku.

Čenjeni gospod Partos! Prejela sem Vaša poslana zdravila in komaj rabim šele drugo steklenico. Vašega zdravila in že opažam, da moji lasje dobivajo svojo prej- šnjo barvo nazaj. Priložim Vam zopet \$1.00 ter Vas pro- sim, kakor hitro Vam je mogoče pošljite mi še jedno ste- klenico.

Z pozdravom

M. Gimpelj, Braddock, Pa.

Čenjeni gospod lekarnar! Jaz sem Vaše pismo pre- jel ter Vam odpišem nazaj, da pri meni Vaša zdravila res fajn napredujejo ker tudi ne bom brez njih, Vaših Partola: prosim, da mi naznanite, za koliko mi hočete ceno znižati, da bodem vedel kadar bodem zopet rabil, koliko denarja Vam poslati, ker pri meni res fajn napre- dujejo.

Toraj ostajam Vaš prijatelj

Marko Nemanič, Clayton, Wash.

To sta samo 2 od mnogobrojnih pisem jednake vse- bine, katere vsaki dan prejema lastnik omenjene lekar- ne od hvaležnih naročnikov iz vseh krajev Združenih držav, Kanade in Evrope.

Ako torej bolujete na katerekoli naravni boleznii kakor: glavoboli, kašelj, na prsih, pljučih, želodcu, trbu- hu, ledvicah, jetrih, mehurju, ušesih, slabem spanju, nervoznosti, reumatizmu, belem toku, ali kakšni tajni bolezni, srbenju kože, ako Vam lasje izpadajo, ali so pre- zgodaj osiveli, NIKAR NE OBUPAJTE tudi če zdravi- la, katera ste dosedaj rabili niso imela uspeha temveč pišite takoj na doljni naslov ter pisnu priložite \$1.00 in z obratno pošto se Vam odpošljejo zdravila za Vašo bo- lezen in to poštne prosto.

Slovenski ceniki in navodila se pošiljajo zastonj.

Pisma naslovajte točno na:

THE PARTOS PHARMACY,
160 -- 2nd Ave., New York, N. Y.

Velika zaloga vina in žganja.

Marija Grill

Proda: Bala vial po 70c. galon
Črno vino po 50c. "
Drobnik 4 galone za \$11.00
Briževac 12 steklenic za \$12.00
4 gal. (sedek) za \$16.00
*a obilno naročilo se priporoča

MARIJA GRILL,

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, O.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA.

ZASTAVE, REGALJE, ZNAKE, KAPE

PEČATE IN VSE POTREBSCINE

ZA DRUSTVA IN JEDNOTE.

Delo prve vrste. Cene nizke.

F. KERŽE CO.

3711 S. MILLARD AVE.,

CHICAGO, ILL.

SLOVENSKE CENIKE POŠILJAMO ZASTONJ.

Phone 246.

FRANK PETKOVSEK,

Javni notar — Notary Public,
718-720 Market St., WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA vina vial, najbolje žganje te- luvitne smetke — patentovana soda viala.

PRODAJA volne listice vseh prekomer- skih črt.

POŠILJA denar v star kraj samseljno in polno.

UPRAVLJA vse v notarski posol spada- jeta dela.

Zastopnik "GLAS NARODA", 31 Cortlandt St., New York.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽ. NAROČITE SE NANJI!

Jugoslovanska Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOHN GERM, Box 57, Braddock, Pa.
 I. Podpredsednik: MICHAEL KLOHUBAR, 115-7th St., Calumet, Mich.
 II. Podpredsednik: ALVIN RALANT, 112 Sterling Ave., Barberton, O.
 Glavni tajnik: GREGOR L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.
 Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 106, Ely, Minn.
 Naupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salda, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 908 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE EUNICH, 481-7th St., Calumet, Mich.
 PETER SPEHAR, 425 N. 4th St., Kansas City, Kans.
 JOHN KRZINSKI, Box 133, Burdine, Pa.
 JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.
 JOHN AUSEC, 9115 Matte Ave., Cleveland, O.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 25th St., Lorain, O.
 JOSEPH FISHLAR, 808-6th St., Rock Springs, Wyo.
 GREGOR PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

Vsi dopisi naj se pošiljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljave pa na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Uboj. 20letni Frane Habjan iz Trebnje gorice in 18letni Fr. Miklavčič sta se dne 6. jan. malo sporekla in strela. Miklavčič je prijel Habjana za usta in ga z nožem dregal, kamor je prišlo. Zadal mu je smrtne poškodbe pod levo pljučnico, levim 4. in 5. rebrom, levo lopatico in levim zastopnikom desnini 3. in 4. rebrom. Zaboljaj med 4. in 5. levim rebrom bil je predrt osrčnik in srčno steno; Habjan se je zgrudil in v sled izkvravljena umrl. Vzrok — alkohol.

† Jecelj Pečar. Dne 7. jan. je bil pokopan v Kranjski Gori v pokopališču duhovnik Jecelj Pečar. K zadnjemu počitku ga je spremlilo 16 duhovnih sobratov, med njimi stolni kanonik Janez Sušnik, ter mnogo ljudi. Pogreb je vodil radovljški dekan in častni kanonik Janez Novak ter govoril življive besede v slovo. Ranjki gospod je ležal, kakor smo svojčasno poročali, 38 let vsled nrtvoda v postelji ter izgledno potrpežljivo, ko prenašal svojo žalostno usodo, da ga je vsak obiskovalec imel za evangelijskega Jaba. V pomoč mu je bila njegova sestra Ursula, ki mu je udano stregla v vsej dolgi bolezni.

Pečar v Beli Krajini. Dne 12. jan. ob 8. uri dopoldne je nastal ogenj pri posestniku in mlinarju Mih. Prokšleju v Čukoveh pri Vinici, kateremu je uničil v eni uri hišo z vso oprejo, kakor tudi obleko. Ognjenjasec iz trga Vinice so takoj prihiteli na lice mesta in rešili vsa gospodarska poslopja z malenico vred, kar je obudovanja vredno, ker je vse poslopje popolnoma skupaj in s slamo pokrito. Škoda znaša 6000 K. Zavarovano je bilo le do okoli 1200 K. Obžalovati je moža, kateri je šel mlad in je pred nekaj leti prevzel po očetu gospodarstvo, katero je bilo jako zadolženo, ter ga je s svojo marljivostjo in skromnostjo malone popolnoma razbremenil. Komaj da se je pripravil k uspešnemu gospodarstvu, zadela ga je uničujoča usoda, katero bo mož v današnjih letih težko prebolel. Kako je požar nastal, se ni znalo.

Smrtna kosa. — Huda zima. Iz Velikih Lašč poročajo: Umrla je gospa Marija Hočevar, rojena Glavan, dne 14. jan. — Zima imamo tudi tukaj izredno hudo. Snega leži že skoro 1 m, mrza pa je —3 R, na vetrovnih krajih celo —7 R. Zameti so nekatera sela že popolnoma odtrgali od sveta, druge vasi pa komaj vzdržujejo zvez. Če mrz odneha, se je bati, da bo padlo še toliko snega, ki že več dni le lahno naleta. Šolski pouk se je za nekaj dni moral prekiniti, ker niti četrtina otrok ne more brez nevarnosti priti v šolo.

Zasnežena Dolenjska. Iz Novega mesta poročajo: Od noči 13. na 14. jan. dalje pa do 15. jan. popoldne je nepretrgoma snežilo. Ob mrzi burji je padal čisto suh sneg. In to je bila še sreča, kajti sicer bi bila teža mestoma do pol metra nanovo padlega snega povzročila mnogo škoda na sadnem drevju, pa tudi na poslopih. Pri tej priliki smo tudi videli, kako se pri nas skrbi za odpravo oviranega javnega prometa na državnih in deželnih cestah, po katerih je ležal sneg čez koleno na debelo. Najbolj obljubljeni državni cesti sta ona proti Krškemu in čez

Gorjance v Belo Krajino. Na državno cesto čez Gorjance so odpravili snežni plug dne 15. jan. popoldne; istotako tudi po državni cesti v smeri proti Trebnjem, ona proti Krškemu pa, ki ima najbolj obljubljen tovorni promet, pa je še na 15. jan. večer ostala kakor so jo ljudje za silo pregazili. Izostati je morala avtomobilna zveza Krško-Novo mesto, drugi vozovi so komaj prišli do mesta. Splošno se je kritiziralo, zakaj se ni, če ni dovolj plugov na razpolago, popreje za proga proti Krškemu razvlekla; na oni proti Trebnjem itak ni nobenega posebnega tovornega. Se manj pa osebne prometa, ker teče tik ob cesti železnica. "Postavil" se je tudi kandidski župan in načelnik cestnega odbora Zare s svojimi cestami. Samo do svoje hiše je dal sneg odkidati, vse druge ceste, tudi deželno od Novega mesta proti Toplicam so morali ljudje v celoti pregaziti oba dni. Niti vnanje se h Kandiji spadata hiše niso imele gazi. Zunanje Kandije pa sploh ni bilo močnega nikamor priti.

Zima, sneg, zameti in promet. Od 16. jan. v jutro je snežilo po deželi z malimi presledki. Po Gorjanskem in Notranjskem ga je nametalo že nad pol metra. — V Ljubljani ga je tudi že nad 40 cm. Vozni promet je povsod oviran. Vlaki na državni in južni železnici so imeli po četrtni pol ure zamude. Po Notranjskem je čez Kras po dva stroja priprazena.

STAJERSKO.

Umrla je v St. Ilju v Slov. goricah Genovefa Pak, posestnica in mati bivšega trgovca Henrika Pak v St. Ilju.

Sv. Jurij ob Taboru. Poročil se je nentel-vodja deške šole Robert Senica z gđ. M. Pikel, hčerko krojaškega mojstra iz Zalea. — Smrt je pobrala gospodino Cecilijo Juhart, podomače Sirsevo iz Ojstriške vasi, ter Zofijo Kuder, podomače Slakano iz Lok. Umrla je tudi Matija Markošek, podomače Mežnar iz Smiklavca. Bil je v boju za Slezvig-Holštajn ter rad pripovedoval o svojih zanimivih vojaških doživljajih. Pokopali so ga tudi Martina Virant, očeta znane hiše iz Gomilke. — Hišo in posestvo rajne vdove Alojzije Dobreč v Lokah, ki je umrla brez dedičev, je na dražbi kupil tukajšnji rojak Blaž Groblje, orožnik v Stari Loki na Kranjskem.

Zaupani denar ukradel. Gostilničarka Terezija Stonerwitz v Trbovljah je 7. jan. avtomobilskemu sprevodniku Cirilu Tušek izročila 770 K, da ji s kolodvora pripelje spripravljen tobač. Tušek se je pa vrnil brez tobaka in brez denarja, češ, da mu je bil denar izmedpotoma v avtomobilu ukraden. Pri zaslišanju se je pa Tušek zapletel v taka protislovja, da se je vložila proti njemu kazenska ovadba.

Vol je umrlil posestnika Zabukovskega ob Sv. Križu. Vol ga je vrgel s tako silo ob tla, da si je Zabukovšek zlomil tilnik in obelastil mrtve.

Iz Celja pišejo: Kolikokrat smo že gojili, da ni na poslopih, v katerih so nastanjeni tukajšnji uradi, nobenih poštenih napisov! Seveda, nekatera poslopja so mestna in justična kakor finančna uprava minata toliko poguma, da bi teh par možev na celjskem magistratu ugnali v kozji rog in

dali povsod napraviti slovenske ali vsaj primerno velike dvojezične napise. Tako pa kmečki ljudje desikrat ne vedo ne kod ne kam in se te dni je neki kmetič iz okolice iskal na stranišču davkarje sodno razpravno dvorano. — Pri okrajni bolniški blagajni je nastavljen sedaj kot Oehsov naslednik češki reneget Rieha. Mož je res v vsakem oziru vreden Oehsov naslednik. Bil je svoj čas eden največjih poučiteljev dijakov v Celju in je bil že kaznovan zaradi dejanskega napada na Slovence. Kasneje je upravljal neko operkarino pri Stofah in tam, kakor se je govorilo, porabil lep del dohodkov zase. Torej častivredni mož, vreden Oehsa in Ambroschitza, Schallona in Wastiana, zvezda celjskega Nemstva! Ampak samo eno je: Kako pridejo Slovenci do tega, da jim uraduje tak človek, kakor je Rieha? Čudimo se, da trpe tudi pošteni Nemci, kolikor jih je pri okrajni bolniški blagajni, take uradnike. Ali je res že vse naše Nemstvo tako daleč, da se nič ne stramoje Oehsov, Riehov, Ambroschitzov in Wastianov? Vse, kar hoče imeti redno in pošteno upravo pri celjski okrajni bolniški blagajni, se mora združiti in vreti ven sedanjo vladajočo kliko.

Iz Škofje vasi pri Vojnku. Dne 15. jan. se je vršila pred okrajnim sodiščem v Celju kazenska razprava proti našemu dosedanjemu klerikalnemu županu Martinu Vrečka. Bil je obsojen zaradi prestopka proti § 11. volinga zakona (tajnost volitev) na 20 K globe ali 48 ur zapora. Mož je prišel sam, da se je pregrešil in je prosil sodnika za milostno kazeno.

PRIMORSKO.

Ponarejevalci denarja v Trstu in na Reki zaprti. Tržaške banke so obvestile policijo, da se je zadnji čas pri njih izmenjalo veliko laških banknot po 50 in 100 lir. Policija je več oseb zaprla, ker pa je laški generalni konzul izjavil, da note niso ponarejene, jih je izpustila. Vendar je vprašala znano Banco di Roma, so-li note res pristne. Tudi Banca di Roma je odgovorila, da so. Policija pa je hotela biti popolnoma gotova in je denar poslala v laško kovarnico samo. Tu so seveda spoznali, da so banknote za spoznanje večje, torej niso prave. Policija je vsled tega sumljive osebe zopet zaprla, vrhlega pa so se izvršile aretacije tudi na Reki, kjer so tudi za 10.000 lir teh banknot zaplenili. Imena ponarejalec so še neznan.

Pcneščen poskus poneverbe. V prometno banko na Reki je prišel tni mlad človek in zahteval na ime podjetnika Ivana Rubiniča 3000 K. Kljub temu, da je imel meč pravilno podpisano potobitnico, se je blagajnik nekoliko obotavljal izplačati zahtevano svoto, ker je bil pred dobro uro Rubinič sam v banki in je dvignil 3000 K. Ko je videl mladi človek, da se blagajnik obotavlja, je pobegnil iz banke. Do sedaj nimajo o njem še nobenega sledu.

Strašna burja po Vipavskem. Kakor poročajo, je te dni zadobila znana vipavska burja posebno oblast nad celo dolino. Malokdo se upa izpod strehe in tudi poštni avtomobil, ki vozi od Gorice do Postojne, je te dni kljub temu, da ima za burjo posebne protitežve v teži kakih 30 kvitalov, moral odjenjati pred silnim vetrom. Od St. Vida dalje proti Razdrtemu avto ni mogel več užgati burje in zato se je raje vrnil lepo nižno nazaj proti Gorici.

Sneg in burja v Trstu. Iz Trsta poročajo: Takega dneva, kakor smo ga imeli dne 14. jan. v Trstu, stari ljudje ne pomnijo več let. Mrz je dosegel —7 stopinj. Počniti je bila hitrost burje celo 112 km na uro, torej pravi ciklon. Okoli 8. ure zjutraj je pa začel se sneg padati. Čeprav ga je burja razmetavala na vse strani in pri tem tudi ni varovala človeških gorkih obrazov, e vendar dobro zasul ulice. Trga Goldoni in Portorosso sta bila kmalu prazna. Nekateri ženske so poskušale na vseh prodajati svojo zmazlo robo, a niso mogle vzdržati vsled prevlekega mraza in bore, ki jim je hotela vse zmetati. Tramvajski promet se je moral za en čas ustaviti, ker ni bilo takoj dovolj ljudi na razpolago za razmetavanje snega. Imeli so komaj 40 ljudi, šele proti poldnevni so jih dobili do 250, a kaj vse to, ko jih niti tisoč ne bi zadrževalo: Dovolj je zopet pokazal magistrat svojo malomarnost kot pred dvema leti, k ose se okoli poldneva ni nihče zganil, da bi šel odmetavati sneg. Izvoški so služili slabo, ker se je moral vsakdo bati, da

mu prevrne voz prečuda burja. Ulice so bile skoraj prazne cel dan, ljudje, ki so bili zunaj vsled potrebnih potov, so bili zaviti v plašče kot mumije. Do 30 jih je bilo poškodovanih vsled pada. Dovolj je imela opraviti Guardia medica, ki je posredovala v okroglo 15 slučajih. Lahkomišljeni na mladina se je kepala, da jo je bilo veselje gledati. Po ul. Aquedotto so napravili dolge drsalke, kjer so se drsali pozno v noč. Morje je bilo silno razburkano. Sest večjih parnikov, in sicer "Gradac", "Tripoli", "Tisza", "Karnio", "Parsia", "Corsinia" in "Saxonia" ni moglo pristati v pristanišču do večera. Izmed manjših parnikov so vozili srečno in vedno samo oni v Koper, sicer so imeli vsi velike zamude, zlasti poštni parnik v Polo, ki je običal v Piranu. — Sneg je pojenjal šele 15. jan. zjutraj in tudi bora se je jela počasi poslavljal. Sneg se topi.

KOROŠKO.

Korške lokalne železnice. Glasom predloge za lokalne železnice, ki je bila vložena v parlament, dobi Koroška tri lokalne proge, in sicer Sv. Mohor—Kotje 31 km, Celovec—Velikovec 34 km z normalnim tirom in Holmie—Zg. Bela 20 km z ozkim tirom. Proge so proračunane: prva na 4 milijone 100 tisoč kron, druga na 5 milijonov 430 tisoč kron in tretja na 2.450.000 K. Država prevzame od teh stroškov 10.524.000 K.

Poskušeni vlcem v železniško blagajno. V blagajniški prostor celovske postaje državne železnice je vlomil neznan tat medtem ko je bil čuvaj na progi. Vlomil je s silo vrata in skušal odpreti blagajno. To se mu pa ni posrečilo, ker ga je čuvaj prepoznal. O tatunimajo še nobenega sledu.

LISTNICA UPRAVNIŠTVA.

Na več vprašanih odgovarjamo tem potom, da so tajniki krajevnih društev J. S. K. J. pooblašeni, ni samo od društvenikov pobirati naročnino na naš list in zato smo dovolili 33% popusta v korist društvenih blagajin samo od onih naročnikov, ki so člani J. S. K. J. Nam pripadajoč znesek in navedene naslove onih, ki so se pri društvenih tajnikih predplačili na naš list, ali pa obnovili naročnino, naj se naznani uradnim pottom.

Koledarji

so dobili:

Little Falls, N. Y., Frank Gregorik, 2. Caster St.
 Conemaugh, Pa., Ivan Pakj.
 Allegheny, Pa., Mat. Klarich.
 Export, Pa., John Prostor.
 Braddock, Pa., John Ogrin.
 Unity Sta., Pa., Jos. Škerlj.
 Pittsburgh, Pa., Ig. Magister.
 4734 Hatfield St.
 Johnstown, Pa., Frank Gabre.
 800 Broad St.
 Forest City, Pa., Frank Leben.
 Cleveland, O., Frank Sakser.
 podružnica, 6104 St. Clair Ave.
 Lorain, O., John Kumse, 1935 E. 29. St.
 Bridgeport, O., Frank Hochevar.
 Barberton, O., Alojzij Balknt, 1112 Sterling Ave.
 Cleveland, O., Chas. Karlinger, 1942 St. Clair Ave.
 Chicago, Ill., Frank Jurjovec, 1801 W. 22. St.
 So. Chicago, Ill., Frank Cherne, 1534 Ewing Ave.
 Waukegan, Ill., Frank Petkovsek, 800 Broad St. — Mat. Ogrin, 330 10. St.
 La Salle, Ill., Mat. Komp, 1026 Main St.
 Springfield, Ill., Mat. Barborič, 1504 S. 15. St.
 Pittsburg, Kan., J. Škerjanc.
 Kansas City, Kan., Alois Derchar, 338 N. 5. St.
 Calumet, Mich., Math. Kobe, 420 7. St.
 Milwaukee, Wis., John Vodovnik, 342 Reed St. — Frank Železnik, 313 Grove St. — Jos. Tratnik, 268 1. Ave.
 West Allis, Wis., Frank Skok, 438 52. St.
 Pueblo, Colo., Peter Culig, 1245 Santa Fe Ave. — Math. Grabeč, 1201 S. Santa Fe Ave.
 Leadville, Colo., Frank Zaitz, 514 W. Chestnut St.
 Ely, Minn., John Gouze.
 Gilbert, Minn., I. Vessel.
 Rock Springs, Wyo., A. Justin.
 San Francisco, Cal., J. Laushin, 2110 19. St.
 Oregon City, Ore., M. Justin.
 Black Diamond, Wash., Gregor Porenta.
 Nevada, Wash., Jos. Radjak.
 Tudi starokrajnje Pratiče so dobili pri gori imenovanih.

NA PRODAJ

hiša št. 12 z vrtom in vinogradom v Sempču na Dolenskem. Za ceno in podrobnosti naj se vpraša pri T. K., 325 4th Ave., W. Duluth, Minn. (3-9-2)

IŠČEM

moža za razvažati pivo po hišah. Plača po dogovoru.
 Martin Svete, (3-4-2) North Chicago, Ill.

ŽENITNA PONUDBA.

Podpisani inam dobro urejen restavrant in potrebujem dobro gospodinjico, ker sam ne morem vsega uredovati. Slovenka v starosti od 20 do 25 let naj se oglasi in pošlje svojo sliko. Jaz sem star 25 let in se želim poročiti s pošteno Slovenko.
 Bord Linko, Castle Gate, Utah.

POZIV.

Kje je MATIJA KOČEVAR? Doma je iz Lipovec št. 2, pošta Semič, Kranjsko. V Ameriko je došel dne 15. julija 1912 s parnikom "New York". Pri nas ima shranjenih več važnih listin, ki imajo samo zanj veljavo. Kdor ve za njegov naslov, naj nam ga blagohotno naznani, ali se naj pa dotičnik sam javi, da mu listine vrnemo.
 Frank Sakser, 82 Cortlandt St., New York City.

Za en dolar

dobite dnevnik "Glas Naroda" SKOZI ŠTIRI MESECE. "Glas Naroda" izhaja v šestih dneh na 30 straneh. V njem najdete važne vesti vsakega dne, vesti iz stare domovine in zanimive povesti.
 Vse osebe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

Iščem svoja dva brata JANEZA in JOSIPA MOŽE, rodome iz vasi Storje na Kranjskem. Prosim ceneje rojake, če kdo ve za nju naslov, naj ga mi javi na naslov: Anton Može, 7 Gross, 148 Meserole St., Brooklyn, N. Y. (31-1-3-2)

Trgovca s stalnino
 M. POGORELEC
 29 E. Madison St. — Room 1113
 Chicago, Ill.

Koledarjev

imamo v zalogi le še nekaj sto in kdor rojakov ga še nima, naj se podviza zanj. Letošnji Koledar je zanimiv in bolj obsežen kot drugi letniki. Cena mu je s poštnino vred 30 centov.
 Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt St. New York City.

POZOR SLOVENKE!

Mladenci se želi spoznati s Slovenko potom dopisovanja v svojo poznejšo ženitve. Resni dopis dobrodošel.
 Lawrence Blazie, 622 Maple Ave., Los Angeles, Cal.

ŽENITNA PONUDBA.

Iščem dekle v svrhu ženitbe v starosti od 18 do 25 let. Jaz imam 27 let, stalno delo in tudi nekaj denarja prihranjenega. Katera resno misli, naj piše in pošlje sliko na ta naslov:
 Martin Jalovec, Somter, Minn.

OGLAS.

Cenjenim rojakom priporočam svoja

NARAVNA VINA

iz najboljšega grozdja.

Lansko rudeče vino po 40¢ gal. staro rudeče vino po 45¢ galona. Lansko belo vino po 45¢ gal. in najboljšo staro belo vino po 50¢ gal. 100 proof močan tropinjevec 4½ galone \$12, 10 galon pa \$25. Vino pošiljam po 28 in 60 gal. Vinarna in distillerija blizu po staja.

Pošljite vsa pisma na: Stephen Jackse, Box 161, St. Helena, Cal.

POZOR ROJAKI!

Izšla je knjiga

JOHANCA

ALI VODIŠKI ČUDEŽI.

Knjiga je jako zanimiva in opremljena z mnogimi slikami. V knjigi je natančno popisano kako čudeže je delala Johanca na Reki in Vodicah, kako je kri "svetla" in kako je denar izvajala iz vernega ljudstva ter kdo ji je še narok pri teh sieparijah. Knjiga je deloma v prozi, deloma pa v pesmih; tudi MIKE CEGARE ji je posvetil poseben slavospev. Cena s poštnino vred je le 25 centov.

Ohenem naznanjam, da pošljem vsakemu, dokler zaloga ne boide, sledece tri knjige za samo \$1.00:
 1. Pravo rudeče skofovo brokuro
 "Zemljom n Nevestam punk za srečen zakon", spisal ANT. BONAVENTURA, škof ljubljanski. Znižana cena 50c.
 1. Johanca ali Vodiški čudeži. Cena..... 25c.
 1. Nesreča na morju, Katastrofa: Titanica in Volturina. Cena..... 25c.

Vse tri knjige skupaj za samo \$1.00. Denar pošljite v reklamiranem pismu, po Money Order ali pa v znakah in takoj odpošljem, kar bode kdo naročil.

Ludwig Benedik, 2302 Catalpa Ave., Brooklyn, N. Y.

POZOR ROJAKI!

Največ denarja iz Amerike nalaga se v

MESTNI HRANILNICE LJUBLJANSKI

v Ljubljani v Prešernovi ulici št. 3, Kranjsko.

Denarni promet koncem leta 1913 je znašal nad

700 milijonov kron.

Hranilni vlog nad

Rezervnega zaklada nad

43.5 milijonov kron.

1,330.000 kron.

Sprejema vloge vsak dan in jih obreštuje po

$$4\frac{1}{2}\%$$

brez odbitka.

Nevzdignjene obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po

c. kr. deželni vladi

Izključena vsaka špekulacija z vloženim denarjem.

Zato vlagajo v to hranilnico središča denar mladoletnih otrok in varovancev, župnišča cerkven in občine občinski denar. Tudi iz Amerike se nalaga največ denarja v to hranilnico.

Naš dopisnik v Zjed. državah je že več let

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt St., NEW YORK.

6104 St. Clair Ave., N. E., CLEVELAND, O.

